



Fylkesmannen i Møre og Romsdal
Miljøvernavdelinga

Supplerende kartlegging av naturtyper i Midsund kommune i 2012



Rapport 2012: 23

Forsida: I denne rapporten er det lagt betydelig vekt på registrering av kystlynghei. Midsund er en kystkommune som fortsatt har igjen en god del av denne kulturbetingete naturtypen, men dessverre er størstedelen av arealet nå i gjengroing. Det må til en bevisstgjøring av dette for å snu utviklinga. Bildet er fra Bjørnøya nord for Midøya mot Otrøya. Foto: John Bjarne Jordal.

Fylkesmannen i Møre og Romsdal

Fylkeshuset

6404 MOLDE

<http://www.fylkesmannen.no/hoved.aspx?m=1566>

Utførende konsulent: Biolog John Bjarne Jordal	Kontaktperson/prosjektansvarlig: John Bjarne Jordal	ISBN (Pdf utgave): 978-82-7430-273-0 ISSN: 1891-876X
Oppdragsgiver: Fylkesmannen i Møre og Romsdal	Kontaktperson hos oppdragsgiver: Kjell Lyse	År: 2012
Referanse: Jordal, J.B. 2012. Supplerende kartlegging av naturtyper i Midsund kommune i 2012. Fylkesmannen i Møre og Romsdal, miljøvernavdelinga, rapport 2012: 23.		
Referat: På oppdrag fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal er det i 2012 utført supplerende kartlegging av naturtypelokaliteter i Midsund kommune. Det er lagt vekt på bl.a. kystlynghei, edellauskog og nordvendte kystberg. Det er registrert 28 lokaliteter, av naturtypene kystmyr (1), ultrabasisk og tungmetallrik mark i lavlandet (2), nordvendte kystberg og blokkmark (9), grotte/gruve (1), naturbeitemark (2), kystlynghei (9), rik edellauskog (3) og strandeng og strandsump (1). 21 av lokalitetene var nye for Naturbase. 2 lokaliteter fikk verdi A (svært viktig), 24 verdi B (viktig) og 2 verdi C (lokalt viktig).		
Emneord: Naturtyper Kartlegging Møre og Romsdal Biologisk mangfold Karplanter Rødlistearter Midsund		
Fagansvarlig	For administrasjonen	
_____	_____	
Ulf Lucasen (seksjonssjef)	Lindis Nerbø (Miljøverndirektør)	

FORORD

Biolog John Bjarne Jordal har sommeren 2012 utført et oppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal som gikk ut på naturtypekartlegging av lokaliteter etter DN-håndbok nr. 13 i Midsund kommune. Arbeidet er en videreføring av en kartlegging gjort hovedsakelig i 2003-2004 (Jordal 2005). Prosjektet er en del av "Nasjonalt program for kartlegging og overvåking". Kontaktperson hos oppdragsgiver har vært Kjell Lyse.

Utfyllende informasjon om kartlegging av biologisk mangfold i Møre og Romsdal er lagt ut på Fylkesmannens nettside <http://fylkesmannen.no/More-og-Romsdal/Prosjekt/Kartlegging-av-nasjonalt-prioriterte-og-omsynskrevjande-naturtyper-i-More-og-Romsdal/>-. Jf. også om kartleggingsarbeidet i Miljøstatus for Møre og Romsdal www.miljostatus.no. De kartlagte områdene som er omtalt i rapporten er tilgjengelige på www.naturbase.no og www.gislink.no.

Forfatteren ønsker å takke alle som har bidratt med opplysninger, både lokalt og ellers, og håper resultatene kommer til nytte.

Sunnalsøra 15.12.2012



John Bjarne Jordal
biolog

INNHOOLD

Forord	4
Innhold	5
Sammendrag	6
Bakgrunn, formål	6
Metodikk	6
Lokaliteter	6
Rødlistearter	7
Kart og database	7
Innledning.....	8
Bakgrunn og formål	8
Metoder og materiale	9
Utvalg av områder og lokaliteter.....	9
Kartlegging og verdisetting	9
Kart, database og rapport	9
Resultater.....	10
Funn av rødlistearter.....	10
Lokaliteter	11
1 Dryna: Storsteinvika.....	11
2 Dryna utside	12
3 Dryna: ved Dryna	13
4 Dryna: Drynahellaren	14
5 Midøya: Ørnetuehaugen	15
6 Midøya: Oksvollneset øst.....	16
7 Midøya: Ørnekula	16
8 Midøya: Storvik-Hamnaneset	17
9 Midøya: Hellarmyra-Vølen	18
10 Bjørnøya	19
11 Otrøya: Juvika-Årneset	20
12 Otrøya: Uglvikhamna.....	21
13 Otrøya: Uglvika sør	21
14 Otrøya: Uglvika nord	22
15 Otrøya: Raknes-Korveneset	23
16 Otrøya: Tangen, Torvemyrane	24
17 Otrøya: Skarshaugen vest.....	25
18 Otrøya: Djupdalen	26
19 Otrøya: Lyngstad.....	27
20 Otrøya: Storhaugen vest.....	28
21 Otrøya: Kvenndalen i Ræstaddalen.....	29
22 Otrøya: Ræstadvatnet sør	30
23 Otrøya: Bendset ved elva	30
24 Otrøya: Bendsetdalen nord.....	31
25 Otrøya: Bendsetdalen	32
26 Otrøya: Holten.....	33
27 Otrøya: Lønslia under Rognkallheia	34
28 Otrøya: Solholmen	35
Bilder.....	37
Kilder.....	47
Artslister	48
Plantelister.....	48
Kryptogamer.....	51
Kart.....	53

SAMMENDRAG

Bakgrunn, formål

Denne kartleggingen er en del av "Nasjonalt program for kartlegging og overvåking". Bakgrunnen er et generelt behov for mer kunnskap om arter og naturtyper. Siktemålet med prosjektet er å få en oppdatert og supplert kartlegginga av naturtypelokaliteter etter DN-håndbok nr. 13 (DN 2007) i Midsund kommune.

Metodikk

Naturtypekartlegging er utført etter DN-håndbok nr. 13, 2. utgave (Direktoratet for naturforvaltning 2007). Feltarbeidet ble utført sommeren 2012, med bakgrunn i, og som en fortsettelse av, registreringsarbeid som er gjort tidligere (Jordal 2005). Det foreligger en nasjonal rødliste for arter (Kålås et al. 2010) og for naturtyper (Lindgaard & Henriksen 2011) som påvirker verdisettinga. Informasjonen er presentert på kart, database og i rapport.

Lokaliteter

I tabell 1 er alle lokaliteter som er undersøkt i prosjektet listet opp. Under naturtype er angitt den typen som er viktigst innenfor det avgrensede området.

Tabell 1. Lokaliteter av prioriterte naturtyper beskrevet i denne rapporten. Lokalitetene er ordnet etter stigende nummer. A=svært viktig, B=viktig, C=lokalt viktig. ID_manus er et unikt identifikasjonsnummer.

ID_manus	Lokalitetsnavn	Kode	Naturtype	Verdi
JB12M01	Dryna: Storsteinvika	B04	nordvendte kystberg og blokkmark	B
JB12M02	Dryna utside	D07	kystlynghei	B
JB12M03	Dryna: ved Dryna	F01	rik edellauvskog	B
JB12M04	Dryna: Drynahellaren	B05	grotte/gruve	B
JB12M05	Midøya: Ørnetuehaugen	D07	kystlynghei	B
JB12M06	Midøya: Oksvollneset øst	D07	kystlynghei	B
JB12M07	Midøya: Ørnekuila	D07	kystlynghei	B
JB12M08	Midøya: Storvik-Hamneset	D07	kystlynghei	B
JB12M09	Midøya: Hellarmyra-Vølen	D07	kystlynghei	B
JB12M10	Bjørnøya	D07	kystlynghei	B
JB12M11	Otrøya: Juvika-Årneset	D07	kystlynghei	B
JB12M12	Otrøya: Uglvikhamna	G05	strandeng og strandsump	B
JB12M13	Otrøya: Uglvika sør	B03	ultrabasisisk og tungmetallrik mark i lavlandet	A
JB12M14	Otrøya: Uglvika nord	B03	ultrabasisisk og tungmetallrik mark i lavlandet	A
JB12M15	Otrøya: Raknes-Korveneset	D07	kystlynghei	B
JB12M16	Otrøya: Tangen, Torvemyrane	A08	kystmyr	B
JB12M17	Otrøya: Skarshaugen vest	B04	nordvendte kystberg og blokkmark	B
JB12M18	Otrøya: Djupdalen	B04	nordvendte kystberg og blokkmark	B
JB12M19	Otrøya: Lyngstad	D04	naturbeitemark	C
JB12M20	Otrøya: Storhaugen vest	B04	nordvendte kystberg og blokkmark	B
JB12M21	Otrøya: Kvenndalen i Ræstaddalen	B04	nordvendte kystberg og blokkmark	B
JB12M22	Otrøya: Ræstadvatnet sør	B04	nordvendte kystberg og blokkmark	B
JB12M23	Otrøya: Bendset ved elva	D04	naturbeitemark	C
JB12M24	Otrøya: Bendsetdalen nord	B04	nordvendte kystberg og blokkmark	B
JB12M25	Otrøya: Bendsetdalen	B04	nordvendte kystberg og blokkmark	B
JB12M26	Otrøya: Holten	F01	rik edellauvskog	B
JB12M27	Otrøya: Lønslia under Rognkallheia	B04	nordvendte kystberg og blokkmark	B
JB12M28	Otrøya: Solholmen	F01	rik edellauvskog	B

Rødlistearter

En *rødliste* er en liste over arter som i ulik grad er truet av menneskelig virksomhet. Rødlistearter er listet opp i en nasjonal rapport (Kålås m. fl. 2010). Det er under feltarbeidet bare gjort tre funn av én rødlistearter (tabell 2).

Kart og database

Lokaliteter er avgrenset basert på elektroniske manuskart laget i www.gislink.no, og sendt Fylkesmannen i Møre og Romsdal for digitalisering. Kart med tilhørende data (bl.a. områdebeskrivelser) skal være tilgjengelig for alle gjennom DN's Naturbase på Internett (www.naturbase.no, jf. www.gislink.no). Hele rapporten er tilgjengelig på <http://fylkesmannen.no/More-og-Romsdal/Prosjekt/Kartlegging-av-nasjonalt-prioriterte-og-omsynskrevjande-naturtyper-i-More-og-Romsdal/> og <http://www.jbjordal.no/publikasjoner.html>.

INNLEDNING

Bakgrunn og formål

Denne kartleggingen er en del av "Nasjonalt program for kartlegging og overvåking". Bakgrunnen er et generelt behov for mer kunnskap om arter og naturtyper. Prosjektet omfatter supplerende kartlegging av prioriterte naturtyper. Hovedformålet med prosjektet var å få gjennomført en oppdatering og nykartlegging etter DN-håndbok nr. 13 (DN 2007), 8-9 år etter den første kartlegginga i 2003-2004 (Jordal 2005).

Øvrig bakgrunn for naturtypekartlegging i Midsund er presentert i Jordal (2005) og gjentas ikke her. Når det gjelder naturgrunnlag og generell omtale av historikk, forskjellige naturtyper og deres forekomst i Midsund, vises også til beskrivelser i den samme rapporten.

METODER OG MATERIALE

Utvalg av områder og lokaliteter

Noen nye lokaliteter registrert i 2012 er dels identifisert tidligere gjennom påpeking av mangler i tidligere rapport (Jordal 2005), og dels funnet gjennom betraktning av kart og ortofoto, befaringer langs tilgjengelige veier, samt vurderinger fra avstand ved hjelp av kikkert fra utsiktspunkter. Forøvrig er noen lokaliteter beskrevet tidligere oppsøkt og undersøkt eller vurdert på nytt.

Kartlegging og verdisetting

Naturtypekartlegging er utført etter DN-håndbok nr. 13, 2. utgave (Direktoratet for naturforvaltning 2007). Kriteriene for verdisetting i DN-håndbok nr. 13 (DN 2007) er benyttet. Den nasjonale rødlista for arter (Kålås et al. 2010) viser videre hvilke arter som er truet, og påvirker verdisettinga av lokaliteter. Data om rødlistede arter er innsamlet, bl.a. er posisjon tatt med håndholdt GPS. Det foreligger også en nasjonal rødliste for naturtyper (Lindgaard & Henriksen 2011) som påvirker verdisettinga.

Kart, database og rapport

Lokaliteter er avgrenset som elektroniske manuskart og sendt Fylkesmannen i Møre og Romsdal for digitalisering. I terrenget er det målt en del kartkoordinater ved hjelp av håndholdt GPS som støtte for avgrensinga. Man må ofte akseptere at lokalitetsavgrensingene er omtrentlige og orienterende, for det er ofte ganske tidkrevende å gå rundt en hel lokalitet og ta mange grenseposisjoner. Flyfoto og økonomisk kart er i de fleste tilfeller brukt til å kontrollere og forbedre avgrensingene. Avgrensingsnøyaktighet er oppgitt. Hvor grensene trekkes er også i mange tilfeller påvirket av hva man oppfatter eller tolker som prioritert naturtype, for dette er ikke alltid like entydig definert. I tilfelle planer om nye tiltak eller inngrep bør man vurdere å foreta befarung for å få en mer detaljert avgrensing og prioritering. Dette vil særlig gjelde ved reguleringsplaner. Kart med tilhørende data skal være tilgjengelig for alle gjennom DN's Naturbase på Internett (www.naturbase.no, jf. . www.gislink.no). Hele rapporten er tilgjengelig på <http://fylkesmannen.no/More-og-Romsdal/Prosjekt/Kartlegging-av-nasjonalt-prioriterte-og-omsynskrevjande-naturtyper-i-More-og-Romsdal/> og <http://www.jbjordal.no/publikasjoner.html>.

RESULTATER

Funn av rødlistearter

Med rødlistearter menes her arter som er oppført i den nasjonale rødlista som ble utgitt i november 2010 (Kålås et al. 2010). Grunnen til at arter er oppført her, er at de regnes for truede eller spesielt sjeldne, slik at det er en viss sjanse for at de før eller senere kan komme i fare for å dø ut.

I tabell 2 presenteres funn av rødlistearter fra feltarbeidet i Midsund i 2012. Det er under feltarbeidet funnet tre punktforekomster av én art (alm) som står på den nasjonale rødlista (Kålås et al. 2010). Forøvrig er det gjort flere funn av ragtgelg hvor underartene er oppført i rødlista som DD, mens funn som ikke er bestemt til underart ikke betraktes som rødlistearter. I vedlegg presenteres totale artslistene fra prosjektet.

Tabell 2. Oversikt over funn av rødlistearter i Midsund i 2012 (L=lav). Kat er kategori i rødlista 2010 (Kålås et al. 2010). Rødlistekategorier (kat): CR=kritisk truet, EN=sterkt truet, VU=sårbar, NT=nær truet, DD=kunnskapsmangel. Leg.=finner, JBJ=John Bjarne Jordal.

Gr	Latin	Norsk	Kat	Lokalitet	Habitat	Substrat	Dato	UTM Ø	UTM N	Leg.
P	<i>Ulmus glabra</i>	alm	NT	Otrøya: Solholmen	edellauvskog	på marka	17.09.2012	0394204	6955963	BJJ
P	<i>Ulmus glabra</i>	alm	NT	Otrøya: Solholmen	edellauvskog	på marka	17.09.2012	0394218	6955941	BJJ
P	<i>Ulmus glabra</i>	alm	NT	Otrøya: Solholmen	edellauvskog	på marka	17.09.2012	0394235	6955915	BJJ

Lokaliteter

I det følgende er undersøkte lokaliteter beskrevet etter en fast mal. Lokalitetene er listet opp med nummer, navn, posisjon, naturtype og naturtype-utforming, naturverdi, mulige trusler, kilder (eventuell litteratur pluss dato/personnavn for feltsjekk), og områdebeskrivelse. Områdebeskrivelsen er inndelt i innledning, beliggenhet og naturgrunnlag, naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper, kulturpåvirkning, artsmangfold, bruk, tilstand og påvirkning, fremmede arter, skjøtsel og hensyn, del av helhetlig landskap og verdibegrunnelse (jf. retningslinjer for områdebeskrivelse i notat fra DN av 25.03.2010).

JB=John Bjarne Jordal.

Symboler for vegetasjonstyper (basert på Fremstad 1997), vegetasjonssoner og vegetasjonssesksjoner (basert på Moen 1998) forklares fortløpende i teksten. Rødlisterarter (Kålås et al. 2010) er fokusert spesielt. Truete naturtyper omtales i henhold til Lindgaard & Henriksen (2011).

1 Dryna: Storsteinvika

IID: BN00020714
Posisjon: LQ 734 485
Hovednaturtype: Rasmark, berg og kantkratt
Naturtype(r): B04 nordvendte kystberg og blokkmark, B05 grotte/gruve
Utforming(er): B0402 sørlig, oseanisk moseutforming, B0502 brenningshule
Verdi: B (viktig)
Undersøkt: 04.09.2002, JBJ, 06.02.2003, Tore C. Michaelsen & JBJ, 15.10.2003
Kristian Hassel, Karl Johan Grimstad, JBJ (Jordal 2005), 10.08.2012, JBJ
Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 07.12.2012, basert på egne besøk 04.09.2002, 06.02.2003 sammen med Tore C. Michaelsen, 15.10.2003 sammen med Kristian Hassel og Karl Johan Grimstad (Jordal 2005) sist 10.08.2012, etter oppdrag fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på utsida av Dryna. Her er bl.a. to-tre grotter (brenningshuler), pluss nordvendte berg og kløfter med flere arter knyttet til fuktig og vintermildt kystklima. De to største hulene heter Demmehellaren (LQ 7317 4838) (huleåpninga demmer opp vann) og Franskhellaren (LQ 7329 4840). Den siste er 55 meter dyp. Lokaliteten grenser ved lifoten til tidligere dyrka mark i vest, og lenger øst mot kystlynghei utenfor (mot sjøen). I øverkant er grensa trukket opp mot fjellkammen. Berggrunnen består av amfibolitt og glimmerskifer, med ei stripe med diorittisk til granittisk gneis og migmatitt opp mot fjellkammen (www.ngu.no). Løsmassene består av rasmateriale og trolig også noe morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonssesksjon, humid underseksjon (O3h).

Avgrensinga er basert på GPS-målinger og ortofoto og er trolig bedre enn 20 meter, men er likevel litt skjønnsmessig mot vest og opp mot fjellkammen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er hovedsakelig nordvendte kystberg og blokkmark i blanding med gjengroende kysthei. Flere grotter (brenningshuler) utgjør anslagsvis 5% av lokaliteten. Grotter er VU på rødlista for naturtyper. Det finnes en del

nakent berg (bergflate/bergvegg og bergknauser), samt rasmark og ulike overganger mot kystlynghei. Av tre- og buskslag ble det notert bjørk, einer, rogn, furu, selje og ørevier. *Artsmangfold*: I og ved Demmehelleren ble det funnet hinnebregne, svarttopp, loppestarr, skogkarse, bekkeblom og fjellsyre. I og ved Franskelleren ble det funnet hinnebregne, dronningmose *Hookeria lucens* og svartburkne. I begge hellerene ble det (06.02.03) observert en del overvintrende insekter som satt på berget. I en kløft opp fra LQ 7321 4834 ble det funnet hinnebregne to steder, ellers blankburkne, kystgrønnever, kystvrenge, fjellsyre, loppestarr, kusymre, kranskonvall, vivindel og kystmaure. 15.10.2003 ble det registrert moser i området (bestemt av Kristian Hassel), bl.a. følgende arter: *Andreaea alpina* kystsotmose, *Bazzania tricrenata* småstylte, *Breutelia chrysocoma* gullhårmose, *Campylopus atrovirens* pelssåtemose, *Ctenidium molluscum* kammose, *Fissidens dubius* kystlommemose, *Hookeria lucens* dronningmose, *Lejeunea cavifolia* glansperlemose, *Mnium hornum* kysttornemose, *Plagiothecium undulatum* kystjammemose, *Rhabdoweisia crispata* kysturnemose og *Tritomaria quinqueidentata* storhoggtann. Mange av disse er oseaniske/suboseaniske. Hekkende ravn ble observert i 2003. Andre fugler i hekketida: gjerdesmett, løvsanger, heipiplerke, ringtrost, måltrost og bergirisk. Det finnes mer data om karplanter og moser hos Jordal (2005).

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virka lite påvirka i seinere tid. Svakt beitetrykk av hest og geit (sett 4 geiter) i 2002, ingen dyr sett i 2012.

Fremmede arter: Lite felt med gran på vestsida av Drynjahatten.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt, men beiting er ønskelig for å motvirke gjengroing.

Del av helhetlig landskap: Midsund har ganske mange brenningshuler på Dryna og Midøya. Lokaliteten er forøvrig ett av mange kryptogamrike nordvendte berg i kommunen.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi det er nordvendte kystberg med noen typiske tilknyttede arter, bl.a. gode bestander av hinnebregne.

2 Dryna utside

IID:	(NY)
Posisjon:	LQ 739 492
Hovednaturtype:	Kulturlandskap
Naturtype(r):	D07 kystlynghei
Utforming(er):	D0703 fuktig lynghei
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt:	10.08. og 22.09.2012, JBJ
Avgrensingspresisjon:	<20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 07.12.2012, basert på eget feltarbeid 10.08. og 22.09.2012, etter oppdrag fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal, jf. også data i Jordal (2005).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på utsida/nordsida av Dryna og grenser i sør til en lokalitet med nordvendte kystberg og brenningshuler. Den grenser i østlige deler til sitkagranplantinger og dyrka mark, ellers til havet. Berggrunnen består av amfibolitt og glimmerskifer (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein), og stedvis noe myrortov ovenpå. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonssesksjon, humid underseksjon (O3h). Avgrensinga er basert på GPS-målinger og ortofoto og er trolig bedre enn 20 meter, men det er likevel litt skjønnessmessig mot fjellhei og mot områder med bartreplantinger/-spredning eller lauvskogoppslag. I sørvest kunne lokaliteten vært tøydd litt lenger som en smal tarm langs sjøen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er hovedsakelig kystlynghei (EN på rødlista for naturtyper), men det forekommer også litt myr. Vegetasjonen er dominert av fuktig lynghei, men det finnes også tørrere heityper og spredt myr, både nedbørsmyr og fattig myr med røme mm. Av tre- og buskslag ble det notert bjørk, buskfuru, einer, furu, rogn, sitkagran og ørevier.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. (utsida) blåknapp, heisiv, heistarr, hundekvein, klokkelyng, kranskonvall, krattlodnegras, myrøyentrøst, og (nordsida) blåknapp, heisiv, heistarr, klokkelyng, knegras, kystmyrklegg og melbær. Det er tidligere (04.09.2002, Jordal 2005) funnet hinnebregne mellom de store steinblokkene i Storsteinvika. I 1971 fant Jarle Kristiansen dvergsmyle i samme området (TRH). Av moser ble det bl.a. funnet gullhårrose *Breutelia chrysocoma* og pelssåtemose *Campylopus atrovirens* i heia.

Bruk, tilstand og påvirkning: I sørvest var det svakt beitetrykk av hest og geit (sett 4 geiter) i 2002, men ingen dyr ble sett her i 2012. På eiendommen i nord (atskilt med gjerde) var lokaliteten beita av utegangarsau i 2012.

Fremmede arter: Det ble observert buskfuru og sitkagran, særlig i nordlige deler.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig å holde ved like en del av heilandskapet i kommunen med tradisjonell drift (sviing, beiting). Beiting bør gjenopptas på et nivå som er tilstrekkelig for å bevare den åpne heia og hindre gjengroing over hele området. Sitkagran bør fjernes.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et tidligere større og mer sammenhengende system av kystlyngheier, det er fortsatt en del igjen i kommunen, men det meste er i gjengroing.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi det er et større område med intakt og åpen kystlynghei hvor en del også er i bruk til beiting.

3 Dryna: ved Dryna

IID:	BN00020715
Posisjon:	LQ 7458 4870
Hovednaturtype:	Skog
Naturtype(r):	F01 rik edellauvskog
Utforming(er):	F0103 rikt hasselkratt
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt:	09.09.2003 (Jordal 2005), 15.09.2012, JBJ
Avgrensingspresisjon:	<10 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 07.12.2012, basert på eget feltarbeid 09.09.2003 (Jordal 2005) og 15.09.2012, etter oppdrag fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er et lite edellauvskogområde med hassel like ovenfor riksveien ved avkjøringa til Drynagarden. Den grenser til vei og kraftlinje i nedre deler, til bolighus, planta graner og halvåpent kulturlandskap i vest og nord, og til bjørkeskog i øst. Berggrunnen består av amfibolitt og glimmerskifer (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h). Avgrensinga er basert på GPS-målinger og ortofoto og er trolig bedre enn 10 meter (ny avgrensing 2012).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er hovedsakelig rik edellauvskog med en del hassel. Vegetasjonen er dominert av hasselskog med lågurtvegetasjon i bunnen, dels beitepåvirka med krattlodnegras og sølvbunke, men det er også overganger mot svak lågurtskog, høgstaudeskog mm. Av tre- og buskslag ble det notert alm (NT), dunbjørk, hassel, osp og rogn.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. hengeaks, jordnøtt, krattlodnegras, kusymre, hvitbladtistel, hvitveis, liljekonvall, ramsløk, stankstorkenebb, storfrytle, stortveblad, vivendel og vårkål. Av sopp kan nevnes silkesnyltehatt *Asterophora parasitica*, ametystsopp *Laccaria amethystina*, hasselriske *Lactarius pyrogalus* og marsipankremle *Russula grata*. Av fugler i hekketida er det notert spettmeis, løvsanger, tornsanger, kjøttmeis, svarttrost og gransanger.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen er hogd under kraftlinja nær veien. Lokaltiteten forøvrig virka lite påvirka i seinere tid, men har tidligere trolig vært en del av et beiteområde. Både hassel og osp virka ganske ung (små dimensjoner).

Fremmede arter: Det ble observert gran.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt. Man bør unngå treslagskifte og det er viktig å ta vare på artsutvalget knyttet til edellauvskogen.

Del av helhetlig landskap: Lokaltiteten er en av mange hasseldominerte edellauvskoger i kommunen.

Verdibegrunnelse: Lokaltiteten får verdi B (viktig) fordi det er en rik edellauvskog (riktignok liten) med noen typiske tilknyttede arter.

4 Dryna: Drynahellaren

IID: (NY)
Posisjon: LQ 7428 4886
Hovednaturtype: Rasmark, berg og kantkratt
Naturtype(r): B05 grotte/gruve
Utforming(er): B0502 brenningshule
Verdi: B (viktig)
Undersøkt: 22.09.2012, JBJ
Avgrensingspresisjon: <10 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 07.12.2012, basert på eget feltarbeid 22.09.2012, etter oppdrag fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaltiteten ligger på nordvestsida av Drynaskardet på Dryna. Den grenser til heier og glissen bjørkeskog, samt bartreplanting ved Drynaskardet i øst. Berggrunnen består av amfibolitt og glimmerskifer med overgang til diorittisk til granittisk gneis i øvre (sørlige) deler (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein) og kanskje litt rasmateriale. Lokaltiteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h). Avgrensinga er basert på GPS-målinger og ortofoto og er trolig bedre enn 10 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaltiteten består av en større grotte (brenningshule) med overganger mot nordvendte kystberg og blokkmark omgitt av glissen bjørkeskog og gjengroende kysthei. Grotter er VU på rødlista for naturtyper. Vegetasjonen er dominert av bergvegger med sparsom vegetasjon med overganger til halvåpen kystlynghei med litt bjørkeskog og rasmarker. Av tre- og buskslag ble det notert bjørk, buskfuru, einer, hassel, hegg, rogn, selje og sitkagran.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. blåknapp, heisiv, heistarr, hestespreng, hinnebregne, jordnøtt, kranskonvall, raggtelg, skogfaks, skogkarse, trollurt og turt. Av lav ble det bl.a. notert muslinglav *Normandina pulchella* og kystårenever *Peltigera collina*. Av moser ble det bl.a. funnet bergpolstermose *Amphidium mougeotii*, skortejuvmose *Anoetangium aestivum*, skjermose *Apometzgeria pubescens*, storstylte *Bazzania trilobata*, gullhårmose *Breutelia chrysocoma* (mye), pelssåtemose *Campylopus atrovirens*, bergkrokodillemoser *Conocephalum salebrosum*, kammose *Ctenidium molluscum*, stivlømmemose *Fissidens osmundoides*, skyggehusmose *Hylocomiastrum umbratum*, kysttornemose *Mnium hornum*,

rødmuslingmose *Mytilus taylorii*, krusfagermose *Plagiomnium undulatum* og kystjammemose *Plagiothecium undulatum*. Soppen hårvranghette *Hemimycena crispula* ble funnet på planterester (sjelden samlet).

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virka lite påvirka i seinere tid, men har trolig vært beitet.

Fremmede arter: Det ble observert buskfuru, parkslirekne og sitkagran (mot veien).

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt. Fysiske inngrep er uheldig og bør unngås.

Del av helhetlig landskap: Midsund har ganske mange brenningshuler på Dryna og Midøya. Lokaliteten er forøvrig ett av mange kryptogamrike nordvendte berg i kommunen.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi det er nordvendte kystberg med noen typiske tilknyttede arter.

5 Midøya: Ørnetuehaugen

IID:	(NY)
Posisjon:	LQ 7588 4896
Hovednaturtype:	Kulturlandskap
Naturtype(r):	D07 kystlynghei
Utforming(er):	D0703 fuktig lynghei
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt:	15.09.2012, JBJ
Avgrensingspresisjon:	<20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 07.12.2012, basert på eget feltarbeid 15.09.2012, etter oppdrag fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på den sørvestligste delen av Midøya, med Rossfjellet, Ørnetuehaugen og Botnmyran. Den grenser til dyrka mark, til de sørøst- og nordøstvendte skogkledde sidene av Rossfjellet i øst, til vei i nord og til sjøen i sør.

Berggrunnen består av dels amfibolitt og glimmerskifer (nær veien i nord), dels diorittisk til granittisk gneis (resten) (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein) med noe torv på toppen. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h). Avgrensinga er basert på GPS-målinger og ortofoto og er trolig bedre enn 20 meter, men det er likevel litt skjønnsmessig mot bratte fjellsider og gradvis mer skogkledde områder i øst.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er hovedsakelig kystlynghei (EN på rødlista for naturtyper), men det forekommer også litt myr. Vegetasjonen er dominert av fuktig lynghei, med innslag av tørrhei på knausene og myr i de flateste partiene, bl.a. nær veien i nordvest. Det er litt lauvskog, bl.a. i vestskråninga av Rossfjellet. Av tre- og buskslag ble det notert bjørk, einer, furu, rogn og ørevier. I øst finnes også sitkagran.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. blåknapp, heiblåfjær, heisiv, heistarr, hundekvein, klokkelyng, krypsiv, kystmyrklegg, rome, ryllsiv, skogsiv, småengkall og særbustarr.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten var litt beita av storfe i 2012 men den gror sakte igjen selv om det meste er åpen hei i dag.

Fremmede arter: Det ble observert sitkagran.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig å holde ved like en del av heilandskapet i kommunen med tradisjonell drift (sviing, beiting). Beiting bør gjenopptas på et nivå som er tilstrekkelig for å bevare den åpne heia og hindre gjengroing.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en rest av et tidligere større og mer sammenhengende system av kystlyngheier, det er fortsatt en del igjen i kommunen, men det meste er i gjengroing.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi det er et større område med intakt og åpen kystlynghei, og som beites litt.

6 Midøya: Oksvollneset øst

IID: (NY)
Posisjon: LQ 7922 4967
Hovednaturtype: Kulturlandskap
Naturtype(r): D07 kystlynghei
Utforming(er): D0703 fuktig lynghei
Verdi: B (viktig)
Undersøkt: 22.09.2012, JBJ
Avgrensingspresisjon: <10 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 10.12.2012, basert på eget feltarbeid 22.09.2012, etter oppdrag fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger mellom Oksvollneset og Høgset på sørsida av Midøya. Den grenser til vei og dyrka mark i nord, til sitkagranbelte i øst og til sjøen i sør. Lyngheia ovenfor veien er så gjengroende at den ikke er tatt med (jf. lokaliteten Ørnekuila). Berggrunnen består av amfibolitt og glimmerskifer med overgang til diorittisk til granittisk gneis i nedre (sørlige) deler mot sjøen (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein), ofte med noe torvjord på toppen. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h).

Avgrensinga er basert på GPS-målinger og ortofoto og er trolig bedre enn 10 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er hovedsakelig kystlynghei (EN på rødlista for naturtyper), men det forekommer også litt myr. Vegetasjonen er dominert av fuktig lynghei med litt innslag av fattig til rik myr og tørrere hei på knausene. Av tre- og buskslag ble det notert bjørk, einer, furu, kjøtttype, platanlønn, rogn, selje og sitkagran.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. blåknapp, dvergjamne, engstarr, fagerperikum, grøftesoleie, heifrytle, heisiv, heistarr, klokkeling, knereverumpe, kystmyrklegg, loppestarr, pors, rome, ryllsiv, smalkjempe, smørtelg, strandrør, svartknoppurt, særbustarr, tveskjeggveronika og vivendel. Av moser ble det bl.a. funnet gullhårmose *Breutelia chrysocoma*, pelssåtemose *Campylopus atrovirens* og rødmakkmose *Scorpidium revolvens*.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten var kanskje svakt beita i 2012 (elektrisk gjerde langs veien), men den synes å være i gjengroing.

Fremmede arter: Det ble observert amerikamjølke, platanlønn og sitkagran.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig å holde ved like en del av heilandskapet i kommunen med tradisjonell drift (sviing, beiting). Beiting bør være på et nivå som er tilstrekkelig for å bevare den åpne heia og hindre gjengroing. Platanlønn og sitkagran bør fjernes.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en rest av et tidligere større og mer sammenhengende system av kystlyngheier, det er fortsatt en del igjen i kommunen, men det meste er i gjengroing.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi det er et område med intakt og åpen kystlynghei som trolig fortsatt beites noe.

7 Midøya: Ørnekuila

IID: (NY)

Posisjon: LQ 7982 5084
Hovednaturtype: Kulturlandskap
Naturtype(r): D07 kystlynghei
Utforming(er): D0703 fuktig lynghei
Verdi: B (viktig)
Undersøkt: Fremstad et al. (1991), 15.09.2012, JBJ
Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 10.12.2012, basert på Fremstad et al. (1991) og eget feltarbeid 15.09.2012, etter oppdrag fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på sørøstsida av Midøya mellom Ramberget og Høgset, bl.a. med fjellknausene Ramberget, Ørnekuila og Mildrihaugen. Den grenser til vei og industri i nord, til skog og dyrka mark i nordvest, til fjellhei i vest (grensa er dratt langs skillet mot felles utmark), og mot skogkledd hei ved Korgarhaugen i sørvest, og i sør og øst mellom Høgset og Ramberget. Berggrunnen består av amfibolitt og glimmerskifer i sørlige og nordlige deler og diorittisk til granittisk gneis i midtre deler (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h). Avgrensinga er basert på GPS-målinger og ortofoto og er trolig bedre enn 20 meter, men det er likevel litt skjønnsmessig mot gradvis mer skogkledd hei i sørvest, sør og øst.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er hovedsakelig kystlynghei (EN på rødlista for naturtyper), men det forekommer også litt myr. Vegetasjonen er dominert av fuktig lynghei med litt innslag av fattig til rik myr og tørrere hei på knausene. Av tre- og buskslag ble det notert bergfuru, bjørk, einer, furu og rogn.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. bjørnebrodd, blåknapp, duskmyrull, dvergjamne, engstarr, fagerperikum, geitsvingel, grønnstarr, gulsildre, heisiv, heistarr, hundekvein, kattedot, klokkeling, knappsiv, knegras, loppestarr, melbær, pors, skogfiol, svartknoppurt og særbustarr. Av moser ble det bl.a. funnet fettmose *Aneura pinguis*, gullhårrose *Breutelia chrysocoma* og pelssåtemose *Campylopus atrovirens*.

Bruk, tilstand og påvirkning: Beitedyr ble ikke observert i 2012 og lokaliteten gror igjen. Fremstad et al. (1991) beskrev tilstanden som god ved avstandsbetraktning i nordøstre deler i 1988. Sørlige og sørvestre deler grenser mot hei som er så forbuska at den ikke er tatt med i det avgrensa området. I nord var det litt spredt bjørk, furu og einer.

Fremmede arter: Det ble observert bergfuru og sitkagran.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig å holde ved like en del av heilandskapet i kommunen med tradisjonell drift (sviing, beiting). Beiting bør gjenopptas på et nivå som er tilstrekkelig for å bevare den åpne heia og hindre gjengroing.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en rest av et tidligere større og mer sammenhengende system av kystlyngheier, det er fortsatt en del igjen i kommunen, men det meste er i gjengroing.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi det er et større område med relativt intakt og åpen kystlynghei som trolig ikke beites lenger og som gror sakte igjen.

8 Midøya: Storvik-Hammaneset

IID: BN00020695
Posisjon: LQ 769 519
Hovednaturtype: Kulturlandskap
Naturtype(r): D07 kystlynghei
Utforming(er): D0703 fuktig lynghei

Verdi: B (viktig)
Undersøkt: Fremstad et al. (1991), 22.09.2012, JBJ
Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 10.12.2012, basert på Fremstad et al. (1991) og eget feltarbeid 22.09.2012, etter oppdrag fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på strandflate og vesthellinger på vestsida av Midøya. Hamnaneset er tatt med selv om det bare såvidt henger sammen med resten via Søre Sandan. Lokaliteten grenser til veien, til flere mindre arealer med dyrka mark, og til havet. I sørvest grenser det til et par sitkagranplantinger før bebyggelsen ved Storvik. Berggrunnen består av diorittisk til granittisk gneis og litt amfibolitt helt i sør (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h). Avgrensinga er basert på GPS-målinger og ortofoto og er trolig bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er hovedsakelig kystlynghei (EN på rødlista for naturtyper), men det forekommer også litt myr. Vegetasjonen er dominert av fuktig lynghei, men det finnes også tørrere heityper og spredt myr, både nedbørsmyr og fattig myr. Av tre- og buskslag ble det notert bjørk, einer, furu, rogn, sitkagran og ørevier.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. bl.a. blåknapp, heistarr, klokkelyng, knappsiv, rome og særbustarr. Floraen er dårlig undersøkt.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det finnes flere tilgrensende dyrkingsfelt (ved Store Digerneset, Hellarmyra og Hamnaneset/Søre Sandan). Videre finnes spredt med leplantinger av sitkagran. Lokaliteten var ikke beita i 2003 eller 2012 og den gror igjen.

Fremmede arter: Det ble observert sitkagran.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig å holde ved like en del av heilandskapet i kommunen med tradisjonell drift (sviing, beiting). Beiting bør gjenopptas på et nivå som er tilstrekkelig for å bevare den åpne heia og motvirke gjengroing. Sitkagran bør fjernes.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en rest av et tidligere større og mer sammenhengende system av kystlyngheier, - det er fortsatt en del igjen i kommunen, men det meste er i gjengroing.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi det er et større område med intakt og åpen kystlynghei, som riktignok er i gjengroing, men fortsatt kan restaureres.

”Bevaringsverdien er trolig liten på fylkes- og landsplan” (Fremstad et al. 1991).

9 Midøya: Hellarmyra-Vølen

IID: (NY)
Posisjon: LQ 782 537
Hovednaturtype: Kulturlandskap
Naturtype(r): D07 kystlynghei
Utforming(er): D0703 fuktig lynghei
Verdi: B (viktig)
Undersøkt: 22.09.2012, JBJ
Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 10.12.2012, basert på eget feltarbeid 22.09.2012, etter oppdrag fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nordvestsida av Midøya ut mot havet, mellom Hellarmyra og Vølen. Den grenser til sjøen i vest til dyrka mark i sørvest og nordøst,

eller til en del sitkagranplantinger mot veien i øst. Berggrunnen består av diorittisk til granittisk gneis (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein), ofte med et lag torvjord på toppen, særlig i myrlendte partier. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h). Avgrensinga er basert på GPS-målinger og ortofoto og er trolig bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er hovedsakelig kystlynghei (EN på rødlista for naturtyper), men det forekommer også noe myr. Vegetasjonen er dominert av fuktig lynghei, men det finnes også tørrere heityper og en god del myr, både nedbørsmyr og fattig myr. Av tre- og buskslag ble det notert bjørk, buskfuru, einer og rogn.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. blåknapp, duskmyrull, geitsvingel, heistarr, klokkelyng, knappsiv, loppestarr, rome, ryllsiv og særbustarr. Floraen er ikke godt undersøkt.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten var ikke beita i 2012 og den gror igjen.

Fremmede arter: Det ble observert sitkagran.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig å holde ved like en del av heilandskapet i kommunen med tradisjonell drift (sviing, beiting). Beiting bør gjenopptas på et nivå som er tilstrekkelig for å bevare den åpne heia og hindre gjengroing. Sitkagran bør fjernes.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en rest av et tidligere større og mer sammenhengende system av kystlyngheier, det er fortsatt en del igjen i kommunen, men det meste er i gjengroing.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi det er et større område med intakt og åpen kystlynghei som riktignok er i sakte gjengroing, men som kan restaureres.

10 Bjørnøya

IID: (NY)
Posisjon: LQ 793 546
Hovednaturtype: Kulturlandskap
Naturtype(r): D07 kystlynghei
Utforming(er): D0703 fuktig lynghei
Verdi: B (viktig)
Undersøkt: 17.09.2012, JBJ
Avgrensingspresisjon: <10 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 10.12.2012, basert på eget feltarbeid 17.09.2012, etter oppdrag fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Bjørnøya ligger ved nordspissen på Midøya, og er forbundet med Midøya gjennom et vad som faller tørt på fjære sjø. Den grenser til sjøen på alle kanter. Berggrunnen består av diorittisk til granittisk gneis (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein), ofte med et torvjordlag på toppen. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h). Avgrensinga er basert på GPS-målinger og ortofoto og er trolig bedre enn 10 meter, lokaliteten er naturlig velavgrenset.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er hovedsakelig kystlynghei (EN på rødlista for naturtyper), men det forekommer også litt myr. Vegetasjonen er dominert av fuktig lynghei, men det finnes også tørrere heityper og litt myr, både nedbørsmyr og fattig myr. Av tre- og buskslag ble det notert bjørk, einer, furu, platanlønn, rogn og sitkagran.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. geitsvingel, gjøkesyre, heisiv, heistarr, klokkelyng, knappsiv, knegrass, kystbergknapp, melbær, rome, sløke, strandrør, torvmyrull, vivendel.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten var ikke beita i 2012 og den gror igjen.

Fremmede arter: Det ble observert litt platanlønn og sitkagran.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig å holde ved like en del av heilandskapet i kommunen med tradisjonell drift (sviing, beiting). Beiting bør gjenopptas på et nivå som er tilstrekkelig for å bevare den åpne heia og hindre gjengroing. Sitkagran og platanlønn bør fjernes.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en rest av et tidligere større og mer sammenhengende system av kystlyngheier, det er fortsatt en del igjen i kommunen, men det meste er i gjengroing.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi det er et område med intakt og åpen kystlynghei som står i kontakt med flere lignende, større områder på Midøya, men som ikke beites.

11 Otrøya: Juvika-Årneset

IID: (NY)
Posisjon: LQ 824 505
Hovednaturtype: Kulturlandskap
Naturtype(r): D07 kystlynghei
Utforming(er): D0703 fuktig lynghei
Verdi: B (viktig)
Undersøkt: 28.09.2012, JBJ
Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 11.12.2012, basert på eget feltarbeid 28.09.2012, etter oppdrag fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved sørvestenden av Otrøya, fra Årneset i vest og østover til Juvikberga mot Klauset. Den grenser til sjøen i sør, til veggen i nord og til skog på nordsida av Årneset. Berggrunnen består av amfibolitt og glimmerskifer i nordlige deler og diorittisk til granittisk gneis i sørlige deler mot sjøen (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein), delvis med et lag torvjord på toppen. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h). Avgrensinga er basert på GPS-målinger og ortofoto og er trolig bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er hovedsakelig kystlynghei (EN på rødlista for naturtyper), men det forekommer også litt myr. Vegetasjonen er dominert av fuktig lynghei, men det finnes også tørrere heityper og spredt myr, både nedbørsmyr og fattig myr. Av tre- og buskslag ble det notert bjørk (mest småtrær og busker), einer, furu, hassel, kjøtttype og rogn.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. blåknapp, duskmyrull, geitsvingel, heisiv, heistarr, klokkelyng, knappsiv, knegras, kystmyrklegg, melbær, pors, rome, smørtelg, storfrytle, særbustarr og vivendel. Av moser ble det bl.a. funnet pelssåtemose *Campylopus atrovirens*.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten var ikke beita i 2012 og den gror igjen.

Fremmede arter: Ingen ble observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig å holde ved like en del av heilandskapet i kommunen med tradisjonell drift (sviing, beiting). Beiting bør gjenopptas på et nivå som er tilstrekkelig for å bevare den åpne heia og hindre gjengroing.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en rest av et tidligere større og mer sammenhengende system av kystlyngheier, det er fortsatt en del igjen i kommunen, men det meste er i gjengroing.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi det er et større område med intakt og åpen kystlynghei som riktignok er i sakte gjengroing, men som kan restaureres.

12 Otrøya: Uglvikhamna

IID: (NY)
Posisjon: LQ 8222 5433
Hovednaturtype: Havstrand
Naturtype(r): G05 strandeng og strandsump
Utforming(er):
Verdi: B (viktig)
Undersøkt: 10.08.2012, JBJ
Avgrensingspresisjon: <10 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 11.12.2012, basert på eget feltarbeid 10.08.2012, etter oppdrag fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i ei skjerma bukt innenfor båthavna i Uglvika på Otrøya. Den grenser til en veifylling og til bergknauser av bl.a. olivin. Berggrunnen består av diorittisk til granittisk gneis i vestlige del og olivin i østlige del (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h). Avgrensinga er basert på GPS-målinger og ortofoto og er trolig bedre enn 10 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er hovedsakelig strandeng og strandsump. Vegetasjonen er dominert av saltsivenger.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. fjærekoll, fjæresauløk, gåsemure, havbendel, krypkvein, saltsiv, sløke, smalkjempe, strandkjeks, strandkjempe, strandkryp og taresaltgras.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har tidligere stått i sammenheng med et større strandengparti like ved, men er nå atskilt med en veifylling. Bålplass i strandenga.

Fremmede arter: Det ble observert raigras.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt. Flere fysiske inngrep er uheldig og bør unngås.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av flere lokaliteter med strandenger i kommunen.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi det er relativt små, men relativt velutvikla strandenger og mudderflater, som tidligere har stått i sammenheng med større strandenger i nærheten (BN00020687 Uglvika).

13 Otrøya: Uglvika sør

IID: del av BN00020685
Posisjon: LQ 8221 5444
Hovednaturtype: Rasmak, berg og kantkratt
Naturtype(r): B03 ultrabasisk og tungmetallrik mark i lavlandet
Utforming(er): B0301 ultrabasisk utforming
Verdi: A (svært viktig)
Undersøkt: 07.08.2003 (Jordal 2005), 10.08.2012, JBJ
Avgrensingspresisjon: <10 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 11.12.2012, basert på eget feltarbeid 07.08.2003 (Jordal 2005), og 10.08.2012, etter oppdrag fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er et område med oppstikkende olivinknauser på østsida av hamna i Uglvika. Den er mellom 2003 og 2012 redusert pga. boligbygging og er

dessuten delt i to. Lokaliteten grenser til boliger, veier, steingjerde, dyrka mark m.m. som har tatt noe av olivinknausane. Berggrunnen består av olivinstein og pyroksenitt (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oceanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h). Avgrensinga er basert på GPS-målinger og ortofoto og er trolig bedre enn 10 meter (ofte bedre enn 5 meter).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er hovedsakelig ultrabasisk og tungmetallrik mark i lavlandet i mosaikk med gjengroende kysthei. Vegetasjonen er dominert av ulike typer engvegetasjon og knaussamfunn typiske for olivin, alt etter jordsmonndybde. Av tre- og buskslag ble det notert bergfuru/buskfuru, bjørk, einer, furu, rogn, rynkerose og selje.

Artsmangfold: I 2003 ble det funnet brunburkne (EN), som også er en globalt truet art og en norsk ansvarsart, men denne ble ikke gjenfunnet i 2012. Av planter i 2012 kan nevnes bl.a. blankburkne, blåknapp, fjærekoll, geitsvingel, grønnstarr, hengeaks, jåblom, klokkelyng, knegras, knoppsmåarve, loppestarr, melbær, rundbelg, ryllsiv, saltsiv, sløke, smalkjempe, småengkall, strandkjempe, svartburkne og teiebær. I 2003 ble det også funnet bergfrue, bjørnebrodd, blåklokke, grønnburkne og nattfiol. Av moser ble det bl.a. funnet putevrimose *Tortella tortuosa*.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten er redusert etter boligbygging og masseuttak i nyere tid (jf. Jordal 2005).

Fremmede arter: Det ble observert bergfuru og rynkerose.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt. Det er viktig å unngå flere fysiske inngrep i olivinfeltene.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av flere lokaliteter med ultrabasisk og tungmetallrik mark (med olivin) i kommunen. I dette området finnes bl.a. nordgrensa for brunburkne, og alle olivinlokalitetene kan oppfattes som en del av spredningsområdet til denne arten selv om den ikke finnes på alle lokalitetene pr. i dag.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) fordi det er olivinknauser hvor det er funnet brunburkne, som står i høy rødlistekategori.

14 Otrøya: Uglvika nord

IID:	del av BN00020685
Posisjon:	LQ 8222 5467
Hovednaturtype:	Rasmark, berg og kantkratt
Naturtype(r):	B03 ultrabasisk og tungmetallrik mark i lavlandet
Utforming(er):	B0301 ultrabasisk utforming
Verdi:	A (svært viktig)
Undersøkt:	07.08.2003 (Jordal 2005), 10.08.2012, JBJ
Avgrensningspresisjon:	<10 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 11.12.2012, basert på eget feltarbeid 07.08.2003 (Jordal 2005), og 10.08.2012, etter oppdrag fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er et område med oppstikkende olivinknauser på østsida av hamna i Uglvika. Den er mellom 2003 og 2012 redusert pga. boligbygging og er dessuten delt i to. Lokaliteten grenser til boliger, veier, steingjerde, dyrka mark m.m. som har tatt noe av olivinknausane. Berggrunnen består av olivinstein og pyroksenitt (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oceanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon

(O3h). Avgrensinga er basert på GPS-målinger og ortofoto og er trolig bedre enn 10 meter (ofte bedre enn 5 meter).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er hovedsakelig ultrabasisisk og tungmetallrik mark i lavlandet i mosaikk med gjengroende kysthei. Vegetasjonen er dominert av ulike typer engvegetasjon og knaussamfunn typiske for olivin, alt etter jordsmonndybde. Av tre- og buskslag ble det notert bjørk, bergfuru, einer, furu og rogn.

Artsmangfold: I 2003 ble det funnet brunburkne (EN), som også er en globalt truet art og en norsk ansvarsart, men denne ble ikke gjenfunnet i 2012. Av planter i 2012 kan nevnes bl.a. blåknapp, enghumleblom, engsmelle, fagerperikum, fjærekoll, grønnstarr, jåblom, kjerteløyentrøst, knoppsmåarve, krypkvein, liljekonvall, melbær, rundbelg, saltsiv, smalkjempe, småengkall, småsivaks, strandkjempe og teiebær. I 2003 ble det også funnet bergfrue, bjørnebrodd, blankburkne, blåklokke, grønnburkne, knegras og nattfiol. Av moser ble det bl.a. funnet putevrimose *Tortella tortuosa*.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten er redusert etter boligbygging mm. i nyere tid (jf. Jordal 2005).

Fremmede arter: Det ble observert bergfuru.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt. Det er viktig å unngå flere fysiske inngrep i olivinfeltene.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av flere lokaliteter med ultrabasisisk og tungmetallrik mark (med olivin) i kommunen. I dette området finnes bl.a. nordgrensa for brunburkne, og alle olivinlokalitetene kan oppfattes som en del av spredningsområdet til denne arten selv om den ikke finnes på alle lokalitetene pr. i dag.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) fordi det er olivinknauser hvor det er funnet brunburkne, som står i høy rødlistekategori.

15 Otrøya: Raknes-Korveneset

IID: BN00020717

Posisjon: LQ 822 558

Hovednaturtype: Kulturlandskap, myr

Naturtype(r): D07 kystlynghei, A08 kystmyr

Utforming(er): D0703 fuktig lynghei, A0804 blanding mellom nedbørsmyr og jordvannsmyr

Verdi: B (viktig)

Undersøkt: Fremstad et al. (1991), 10.08.2012, JBJ

Avgrensningspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 12.12.2012, basert på Fremstad et al. (1991) og eget feltarbeid 10.08.2012, etter oppdrag fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på en strandflate på vestsida av Otrøya, vest for Raknes. Lokaliteten er kalt "Raknes" av Fremstad et al. (1991), og ligger mellom Raknes, Risvika, Kvalvika og Korveneset. Den grenser til dyrka mark og bebyggelse i nordøst og øst (Raknes) og sør (Uglvik), ellers grenser den til havet (vest og nord). Berggrunnen er dels diorittisk til granittisk gneis og migmatitt, og dels olivinstein (ved Risvika, og trolig også i sørøst) (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h). Avgrensinga er basert på GPS-målinger og ortofoto og er trolig bedre enn 20 meter i en del områder, men er likevel litt skjønsmessig mot områder med bartreplantinger og naturlig spredning av fremmede bartrær, samt skogoppslag/lauvskog i sørøst og øst.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er hovedsakelig kystlynghei (EN på rødlista for naturtyper), men det forekommer også en del kystmyr, anslagsvis ca. 30-40% basert på flybildetolkning. Åpen myrflate er NT og kystnedbørsmyr er VU på rødlista for naturtyper. Fra Fremstad et al. (1991): Heiene skiller seg ut fra de lenger sør i landet med forekomst av mer dvergbjørk, heigråmose og laver. Karakteristisk er store areal med tørr hei av røsslyng-gråmose-type (H1c) og små flekkvise areal med pyttlavtype (H2c). Vegetasjonen er mosaikkpreget bl.a. som følge av det kuperte landskapet, med sonering fra myr i søkk, via røsslyng-duskull-heisiv-type (H2b), røsslyng-blåtopptype (H2a), tørr lynghei til gråmose-lavdominerte koller med mye bart fjell (H1c). Heia inneholder mye blåbær, ellers en del dvergbjørk rundt kollene og pors i fuktige områder. Myr dekker betydelige arealer, både ombrotrofe tuemyrer og fattige fastmattemyrer er godt representert. Rundt Risvik finnes intermediær-rik myr som følge av basisk sivevann fra olivinberget. Av tre- og buskslag ble det notert bl.a. bjørk, einer, sitkagran, bergfuru og furu.

Artsmangfold: Det er listet 140 plantearter i Fremstad et al. (1991), bl. a. grønnburkne, blankburkne, engtjæreblom, heifrytle, svartknoppurt, breimyrull, klokkevintergrønn, stivstarr, bjørnebrodd og fjelltistel. Noen av disse artenes forekomst skyldes innslag av olivin i lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er ønskelig å holde ved like en del av heilandskapet i kommunen med tradisjonell drift (sviing, beiting). Lokaliteten var ikke beita i 2012 og den gror igjen. Et regulert boligfelt i sørvest er under utbygging. Leplantingsfelt ved Kobben i nordøst. Vei og kraftlinje til Magerøya går gjennom området.

Fremmede arter: Det ble observert sitkagran og bergfuru.

Skjøtsel og hensyn: Det er stort behov for å ta opp igjen den tradisjonelle skjøtselen av lyngheiene og gjenopptakelse av beitinga, evt. brenning av gammel lyng ved behov.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en rest av et tidligere større og mer sammenhengende system av kystlyngheier, det er fortsatt en del igjen i kommunen, men det meste er i gjengroing.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi det er en stor og for det meste åpen/skogløs kystlynghei, som er rimelig intakt, men likevel ikke i tradisjonell hevd, og som derfor gror igjen. "Bevaringsverdien vurderes til svært stor på fylkesplan og stor på landsplan" (Fremstad et al. 1991).

16 Otrøya: Tangen, Torvemyrane

IID: (NY)
Posisjon: LQ 821 577
Hovednaturtype: Myr
Naturtype(r): A08 kystmyr
Utforming(er): A0804 blanding mellom nedbørsmyr og jordvannsmyr
Verdi: B (viktig)
Undersøkt: 10.08.2012, JBJ
Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 12.12.2012, basert på eget feltarbeid 10.08.2012, etter oppdrag fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger lengst nordvest på Otrøya, mellom Tangen og Ålesundneset. Den grenser til sjøen i sørvest, vest og nord, til dyrka mark i nordøst, sørøst og sør, og til et større sitkagranfelt i øst. Dette er det største sammenhengende myrområdet i kommunen som er noenlunde intakt, selv om det avgrensa området inneholder flere leplantinger, grøfter og torvtekspor. Berggrunnen består av diorittisk til granittisk gneis og

migmatitt (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein) med myrortov ovenpå. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h). Avgrensinga er basert på GPS-målinger og ortofoto og er trolig bedre enn 20 meter, men det er likevel litt skjønsmessig hvor man velger å sette grense i forhold til inngrep som leplantinger og grøfter, særlig i sørøst.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er ei blanding av nedbørsmyr og fattig myr, med et svakt innslag av intermediær myr. Åpen myrflate er NT og kystnedbørsmyr er VU på rødlista for naturtyper. Viktige arter var bl.a. klokkelyng, bjørneskjegg, rome, torvmyrull, i tuene også lys reinlav *Cladonia arbuscula*, pigglav *Cladonia uncialis* og heigråmose *Racomitrium lanuginosum*. Av tre- og buskslag ble det notert bjørk, einer, furu, gran, rogn og sitkagran.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. blåknapp, duskmyrull, geitsvingel, grønnstarr, heisiv, heistarr, hundekvein, loppestarr og myrsauløk.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten inneholder flere leplantinger, grøfter og torvtekstspor. Torvemyrane er navn som minner om den gamle torvtekten. Både i terrenget og på flyfoto er gamle torvkanter etter torvtekt å se her. Lokaliteten var trolig ikke beita i 2012.

Fremmede arter: Det ble observert gran og sitkagran.

Skjøtsel og hensyn: Beiting bør gjenopptas på et nivå som er tilstrekkelig for å bevare den åpne heia og hindre gjengroing. Sitkagran bør fjernes.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en rest av et tidligere større og mer sammenhengende system av kystmyrer i kommunen. Mange av disse er i dag oppdyrket.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi det er en stort kystmyr-område i sørboreal sone med betydelig variasjon, og betydelige arealer som virker relativt intakte med relativt få kulturspor i dag.

17 Otrøya: Skarshaugen vest

IID: (NY)
Posisjon: LQ 8486 5381
Hovednaturtype: Rasmark, berg og kantkratt
Naturtype(r): B04 nordvendte kystberg og blokkmark
Utforming(er): B0402 sørlig, oseanisk moseutforming
Verdi: B (viktig)
Undersøkt: 17.09.2012, JBJ
Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 12.12.2012, basert på eget feltarbeid 17.09.2012, etter oppdrag fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørvest for Holvatnet (sør for Rakvåg), på vestsida av en haug som heter Skarshaugen. Den grenser til omkringliggende bjørkeskog og hei med mindre stabil fuktig lokalklima. Berggrunnen består av diorittisk til granittisk gneis og migmatitt (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h). Avgrensinga er basert på GPS-målinger og ortofoto og er trolig bedre enn 20 meter. Den er litt skjønsmessig mot områder rundt med mindre stabilt fuktig lokalklima. Her er avgrensinga basert på artsfunn, terrengform og helningsretning.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er hovedsakelig nordvendte kystberg og blokkmark i en blanding av glissen bjørkeskog og gjengroende kysthei. Vegetasjonen er dominert av glissen bregnerik bjørkeskog, men det er også overganger mot høgstaudevegetasjon og svak lågurtskog med bjørk mm. En liten fosseeng finnes der det

kommer ned en bekk. Av tre- og buskslag ble det notert bjørk, einer, furu, hassel, kjøtttype og rogn.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. blåknapp, enghumleblom, geittelg, gjøkesyre, heistarr, hvitbladtistel, krattlodnegras, platanlønn, raggtelg, skogfiol, sløke, smørtelg, storfrytle, svarttopp, teiebær, trollurt, turt og vivendel. Av moser ble det bl.a. funnet heimose *Anastrepta orcadensis*, storstylte *Bazzania trilobata*, gullhårmose *Breutelia chrysocoma* (mange delforekomster, stor bestand), pelssåtemose *Campylopus atrovirens*, fleinljåmose *Dicranodontium denudatum*, dronningmose *Hookeria lucens*, rødmsuslingmose *Mylia taylorii* og spriketormose *Sphagnum squarrosum*.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virka lite påvirka i seinere tid.

Fremmede arter: Ingen ble observert.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt.

Hogst og treslagskifte er uheldig pga. endring i fuktighetsforholdene.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av mange med kryptogamrike nordvendte berg i kommunen.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi det er nordvendte kystberg med noen typiske tilknyttede arter.

18 Otrøya: Djupdalen

IID: (NY)

Posisjon: LQ 8532 5673

Hovednaturtype: Rasmark, berg og kantkratt

Naturtype(r): B04 nordvendte kystberg og blokkmark

Utforming(er): B0402 sørlig, oseanisk moseutforming

Verdi: B (viktig)

Undersøkt: 17.09.2012, JBJ

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 12.12.2012, basert på eget feltarbeid 17.09.2012, etter oppdrag fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er ei nordvendt kløft som heter Djupdalen, som ligger i lifoten på vestsida av Rørsethornet og nordøst for Rakvågen. Den grenser til annen bjørkedominert skog med mindre stabilt fuktig lokalklima i vest, sør og øst, og mot flattere gjengroende lyngheier i nord. Berggrunnen består av diorittisk til granittisk gneis og migmatitt (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein) og noe rasmateriale. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h). Avgrensinga er basert på GPS-målinger og ortofoto og er trolig bedre enn 20 meter, men er likevel litt skjønnsmessig mot områder rundt med mindre stabilt fuktig lokalklima. Her er avgrensinga basert på artsfunn, terrengform og helningsretning.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er hovedsakelig nordvendte kystberg og blokkmark i en blanding av glissen bjørkeskog og gjengroende kysthei.

Vegetasjonen er dominert av bregnerik bjørkeskog med innslag av høgstauder, men det er også overganger mot svak lågurtskog. Mye steinblokker. Av tre- og buskslag ble det notert bjørk, einer, hassel, rogn og selje.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. blåknapp, geitsvingel, gjøkesyre, heistarr, hengeaks, hinnebregne (store mengder), kranskonvall, krattlodnegras, lundrapp, rød jonsokblom, skogsvingel, stankstorkenebb, storfrytle, trollurt, turt og vivendel. Av lav ble det bl.a. notert lungenever *Lobaria pulmonaria* og lodnelav *Racodium rupestre*. Av moser ble det

bl.a. funnet heimose *Anastrepta orcadensis*, tråddraugmose *Anastrophyllum minutum*, småstylte *Bazzania tricrenata*, piggrådsmose *Blepharostoma trichophyllum*, gullhårsmose *Breutelia chrysocoma*, pelssåtemose *Campylopus atrovirens*, fleinljåmose *Dicranodontium denudatum*, vingemose *Douinia ovata*, skyggehusemose *Hylocomiastrum umbratum*, grannkrekemose *Lepidozia pearsonii*, kysttornemose *Mnium hornum*, rødmuslingemose *Mylia taylorii*, kystjammemose *Plagiothecium undulatum*, kysttvebladsmose *Scapania gracilis* og firtannemose *Tetraphis pellucida*.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virka lite påvirka i seinere tid.

Fremmede arter: Ingen ble observert.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt.

Hogst og treslagskifte er uheldig pga. endring i fuktighetsforholdene.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av mange med kryptogamrike nordvendte berg i kommunen.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi det er nordvendte kystberg med noen typiske tilknyttede arter.

19 Otrøya: Lyngstad

IID: (NY)

Posisjon: LQ 8561 5717

Hovednaturtype: Kulturlandskap

Naturtype(r): D04 naturbeitemark

Utforming(er): D0404 frisk fattigeng/D0401 fuktig fattigeng

Verdi: C (lokalt viktig)

Undersøkt: 22.09.2012, JBJ

Avgrensingspresisjon: <10 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 12.12.2012, basert på eget feltarbeid 22.09.2012, etter oppdrag fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på sørsida av veien mellom Rakvåg og Rørset nord på Otrøya. Den grenser til gjengroende kystlynghei og småskog i øst, sør og vest, og til veien i nord. Berggrunnen består av diorittisk til granittisk gneis og migmatitt (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h). Avgrensinga er basert på GPS-målinger og økonomisk kart (ortofoto er ubrukelig pga. fjellskygge) og er trolig bedre enn 10 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er trolig hovedsakelig svakt utvikla naturbeitemark (kanskje tidligere slåttemark). Kulturmarkseng er VU på rødlista for naturtyper. Vegetasjonen er dominert av G4 frisk fattigeng og med innslag av G1 fuktig fattigeng, det var mye blåknapp, englodnegras, engkvein og sølvbunke. Av tre- og buskslag ble det notert bjørk, einer, kjøtttype, rogn og et par mindre sitkagraner.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. blåknapp, geitsvingel, hanekam, heistarr, høymol, jordnøtt, knappsiv, krattlodnegras, krattmjølke, rome, skogmarihand, sløke, småengkall, storfrytle og en øyentrøst-art. Ingen beitemarkssopp ble funnet.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det står et uthus på lokaliteten, og det fører en traktorvei fram til huset. Lokaliteten var ikke beita eller slått i 2012 og er prega av gjengroing. Den er trolig dyrka for lang tid siden og kanskje litt gjødsla. Det finnes merker etter gamle grøfter.

Fremmede arter: Det ble observert timotei og sitkagran.

Skjøtsel og hensyn: Beiting bør opprettholdes på et nivå som er tilstrekkelig for å bevare den gras- og urterike vegetasjonen og hindre gjengroing. Fysiske inngrep bør unngås.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en rest av et tidligere større og mer sammenhengende system av åpne kulturmarker, det er generelt lite igjen på nordsida av Otrøya.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) fordi det er en gjengroende og relativt artsfattig naturbeitemark med noen indikatorer på langvarig drift med lite gjødsling, dessuten stedvis noen indikatorer på gjødsling. Potensialet for å finne rødlistede beitemarkssopp regnes som svakt.

20 Otrøya: Storhaugen vest

IID: (NY)
Posisjon: LQ 8916 5755
Hovednaturtype: Rasmark, berg og kantkratt
Naturtype(r): B04 nordvendte kystberg og blokkmark
Utforming(er): B0402 sørlig, oseanisk moseutforming
Verdi: B (viktig)
Undersøkt: 15.09.2012, Perry G. Larsen & John Bjarne Jordal
Avgrensingspresisjon: <10 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 13.12.2012, basert på eget feltarbeid sammen med Perry G. Larsen 15.09.2012, etter oppdrag fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på sørsida av riksveien og er ei nordvendt bergkløft sørvest for Ræstad og vest for Storhaugen. Den grenser til bjørkedominert skog i vest, sør og øst, og mot myrskog i nord. Berggrunnen består av diorittisk til granittisk gneis og migmatitt (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h). Avgrensinga er basert på GPS-målinger og ortofoto og er trolig bedre enn 10 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er hovedsakelig nordvendte kystberg og blokkmark i en blanding av glissen bjørkeskog og gjengroende kysthei. Det er ganske mye steinblokker i dalen. Vegetasjonen er dominert av bregnerik bjørkeskog med innslag av høgstauder, men det er også overganger mot svak lågurtskog. Av tre- og buskslag ble det notert bjørk, einer, hassel, rogn og selje.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. blåknapp, blårapp, enghumleblom, geitsvingel, gjøkesyre, hinnebregne (mye), krattmjølke, skogkarse, storfrytle, sumphaukeskjegg, trollurt. Av lav ble det notert skålfiltlav *Protopannaria pezizoides*. Av moser ble det bl.a. funnet bergpolstermose *Amphidium mougeotii*, heimose *Anastrepta orcadensis*, småstylte *Bazzania tricrenata*, gullhårnase *Breutelia chrysocoma*, pelssåtemose *Campylopus atrovirens*, skyggehusmose *Hylocomiastrum umbratum*, grannkrekemose *Lepidozia pearsonii* og kysttornemose *Mnium hornum* og krusfagermose *Plagiomnium undulatum*.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virka lite påvirka i seinere tid.

Fremmede arter: Ingen ble observert.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt.

Fysiske inngrep er uheldig og bør unngås.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av mange med kryptogamrike nordvendte berg i kommunen.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi det er nordvendte kystberg med noen typiske tilknyttede arter.

21 Otrøya: Kvenndalen i Ræstaddalen

IID:	(NY)
Posisjon:	LQ 8880 5625
Hovednaturtype:	Rasmark, berg og kantkratt
Naturtype(r):	B04 nordvendte kystberg og blokkmark
Utforming(er):	B0403 moserik fjellheiotforming
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt:	15.09.2012, Perry G. Larsen & John Bjarne Jordal
Avgrensingspresisjon:	<20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 13.12.2012, basert på eget feltarbeid sammen med Perry G. Larsen 15.09.2012, etter oppdrag fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger inne i den veiløse Ræstaddalen ved Ræstad på Otrøya, nordvest for Ræstadvatnet. Den grenser til bratte berg og fjellhei med mindre stabilt fuktig lokalklima på alle kanter. Berggrunnen består av diorittisk til granittisk gneis og migmatitt (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i overgang mellom boreale og lavalpin vegetasjonssone (LA) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h). Avgrensinga er basert på GPS-målinger og ortofoto og er trolig bedre enn 20 meter, men er litt skjønnsmessig mot områder rundt med mindre stabilt fuktig lokalklima. Her er avgrensinga basert på artsfunn, terrengform og helningsretning.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er hovedsakelig nordvendte kystberg og blokkmark i en blanding av glissen bjørkeskog og gjengroende kysthei. Det er vegetasjonsfattige berg i mosaikk med fjellhei, rasmark med bregner og høgstauder, samt noen rike sig. Av tre- og buskslag ble det notert bjørk, einer og rogn, men landskapet er i hovedsak åpent og trefattig.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. blåknapp, blårapp, dvergjamne, enghumbleblom, fjellburkne, fjellsmelle, fjelltistel, gjøkesyre, gulsildre, harerug, heisiv, heistarr, hestespreng, kvann, loppestarr, rabbesiv, revebjelle, setergråurt, skogfiol, skogrørkvein, smørtelg, småengkall, storfrytle, sumphaukeskjegg, svartstarr, svarttopp og turt. Av lav ble det bl.a. funnet kystgrønnever *Peltigera britannica*. Av moser ble det bl.a. funnet heimose *Anastrepta orcadensis*, skortejuvmose *Anoetangium aestivum*, småstylte *Bazzania tricrenata*, storstylte *Bazzania trilobata*, piggrådmose *Blepharostoma trichophyllum*, myrstjernemose *Campylium stellatum*, pelssåtemose *Campylopus atrovirens*, kammose *Ctenidium molluscum*, fleinljåmose *Dicranodontium denudatum*, vingemose *Douinia ovata*, saglommemose *Fissidens adianthoides*, stivlommemose *Fissidens osmundoides*, dronningmose *Hookeria lucens*, skyggehusmose *Hylocomiastrum umbratum*, grannkrekemose *Lepidozia pearsonii*, kystmose *Loeskeobryum brevirostre*, buttflik *Lophozia obtusa*, rødmsulingmose *Mylia taylorii*, berghinnemose *Plagiochila porelloides*, kystjammemose *Plagiothecium undulatum*, blodnøkkemose *Sarmentypnum sarmentosum*, fjordtvebladmose *Scapania nemorea*, prakttvebladmose *Scapania ornithopodioides* (mange punktforekomster), brunmakkemose *Scorpidium cossonii*, rødmaakkemose *Scorpidium revolvens* og spriketormose *Sphagnum squarrosum*. Ellers ble det funnet lavnavlesopp *Lichenomphalia hudsoniana*.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virka lite påvirka i seinere tid.

Fremmede arter: Ingen ble observert.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er ett av mange kryptogamrike nordvendte berg i kommunen.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi det er nordvendte kystberg med noen typiske tilknyttede arter.

22 Otrøya: Ræstadvatnet sør

IID: (NY)
Posisjon: LQ 8949 5570
Hovednaturtype: Rasmak, berg og kantkratt
Naturtype(r): B04 nordvendte kystberg og blokkmark
Utforming(er): B0403 moserik fjellheiotforming
Verdi: B (viktig)
Undersøkt: 22.09.2012, JBJ
Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 13.12.2012, basert på eget feltarbeid 22.09.2012, etter oppdrag fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger innerst (lengst sør) i Ræstaddalen sør for Ræstad på Otrøya, opp mot et skar som kalles Storskaret. Den grenser til nakne berg og fjellhei med mindre stabilt fuktig lokalklima på alle kanter. Berggrunnen består av diorittisk til granittisk gneis og migmatitt (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i lavalpin vegetasjonssone (LA) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h). Avgrensinga er basert på GPS-målinger og ortofoto og er trolig bedre enn 20 meter, men er litt skjønsmessig mot områder rundt med mindre stabilt fuktig lokalklima. Her er avgrensinga basert på artsfunn, terrengform og helningsretning.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er hovedsakelig nordvendte kystberg og blokkmark i en blanding av glissen bjørkeskog og kysthei. Det er vegetasjonsfattige berg i mosaikk med fjellhei, rasmak med bregner og høgstauder, samt noen rike sig. Av tre- og buskslag ble det notert bjørk, einer, rogn, sitkagran og sølvvier.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. bjørnebrodd, blåknapp, dvergjamne, enghumleblom, fjelltistel, geitsvingel, grønnstarr, gulsildre, gulstarr, harerug, heistarr, hestespreng, loppestarr, rabbesiv, rome, rødsildre, skogfiol, smørtelg, storfrytle, svarttopp, teiebær og trillingsiv. Av moser ble det bl.a. funnet heimose *Anastrepta orcadensis*, småstylte *Bazzania tricrenata*, pelssåtemose *Campylopus atrovirens*, kammose *Ctenidium molluscum*, grannkrekemose *Lepidozia pearsonii*, kysttornemose *Mnium hornum*, rødmslingemose *Mylia taylorii*, prakthinnemose *Plagiochila asplenioides*, kystjammemose *Plagiothecium undulatum*, blodnøkkemose *Sarmentypnum sarmentosum*, prakttvebladmose *Scapania ornithopodioides* og storhoggtann *Tritomaria quinqueidentata*.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virka lite påvirka i seinere tid.

Fremmede arter: Det ble observert spredning av sitkagran i lokaliteten, trolig fra et plantefelt nord for Ræstadvatnet.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt. Fysiske inngrep er uheldig og bør unngås.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er ett av mange kryptogamrike nordvendte berg i kommunen.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi det er nordvendte kystberg med noen typiske tilknyttede arter.

23 Otrøya: Bendset ved elva

IID: (NY)

Posisjon: LQ 9195 5884
Hovednaturtype: Kulturlandskap
Naturtype(r): D04 naturbeitemark
Utforming(er): D0404 frisk fattigeng
Verdi: C (lokalt viktig)
Undersøkt: 28.09.2012, JBJ
Avgrensingspresisjon: <10 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 13.12.2012, basert på eget feltarbeid 28.09.2012, etter oppdrag fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger mellom veien og sjøen et stykke øst for Bendset, like vest for elva fra Bendsetdalen. Den grenser til sjøen i nord, veien i sør og skog i øst og vest. Berggrunnen består av diorittisk til granittisk gneis og migmatitt (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h). Avgrensinga er basert på GPS-målinger og ortofoto og er trolig bedre enn 10 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er hovedsakelig svakt utvikla naturbeitemark, men det forekommer også litt hagemark med spredte trær. Kulturmarkseng er VU på rødlista for naturtyper. Vegetasjonen er dominert av G4 frisk fattigeng og med innslag av G1 fuktig fattigeng. Av tre- og buskslag ble det notert bjørk, einer, rogn og sitkagran.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. krattlodnegras, revebjelle, sløke og storfrytle. Av beitemarkssopp ble det bl.a. funnet rødgul småkøllesopp *Clavulinopsis laeticolor*.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten var godt beita av sau i 2012. Den er trolig relativt lite gjødsla.

Fremmede arter: Det ble observert sitkagran.

Skjøtsel og hensyn: Beiting bør opprettholdes på et nivå som er tilstrekkelig for å bevare den gras- og urterike vegetasjonen og hindre gjengroing. Fysiske inngrep er uheldig og bør unngås. Sitkagran bør fjernes.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en rest av et tidligere større og mer sammenhengende system av åpne kulturmarker, det er generelt lite igjen på nordsida av Otrøya.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) fordi det er en relativt artsfattig naturbeitemark med noen indikatorer på langvarig drift med lite gjødsling, dessuten stedvis noen indikatorer på gjødsling. Potensialet for å finne rødlistede beitemarkssopp regnes som svakt.

24 Otrøya: Bendsetdalen nord

IID: (NY)
Posisjon: LQ 9187 5846
Hovednaturtype: Rasmak, berg og kantkratt
Naturtype(r): B04 nordvendte kystberg og blokkmark
Utforming(er): B0402 sørlig, oseanisk moseutforming
Verdi: B (viktig)
Undersøkt: 28.09.2012, JBJ
Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 14.12.2012, basert på eget feltarbeid 28.09.2012, etter oppdrag fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på østsida av elva i nordmunningen av Bendsetdalen på nordsida av Otrøya. Den grenser til bjørkeskog med mindre stabilt fuktig lokalklima på alle kanter. Berggrunnen består av diorittisk til granittisk gneis og migmatitt (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h). Avgrensinga er basert på GPS-målinger og ortofoto og er trolig bedre enn 20 meter, men er likevel litt skjønnsmessig mot områder rundt med mindre stabilt fuktig lokalklima. Her er avgrensinga basert på artsfunn, terrengform og helningsretning.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er hovedsakelig nordvendte kystberg og blokkmark i en blanding av glissen bjørkeskog og gjengroende kysthei. Vegetasjonen er dominert av bregnerik bjørkeskog med innslag av høgstauder, men det er også overganger mot svak lågurtskog, vegetasjonsfattige berg og hei. Av tre- og buskslag ble det notert bjørk, einer, kjøtttype, rogn og svartvier.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. blåknapp, blårapp, enghumleblom, fjelltistel, geitsvingel, grønnstarr, gulsildre, heistarr, krattmjølke, loppestarr, rabbesiv, skogfiol, skogmarihand, skogvikke, sløke, smørtelg, småengkall, storfrytle, sumphaukeskjegg, svarttopp og teiebær. Av lav ble det bl.a. funnet kystgrønnever *Peltigera britannica* og kystårenever *Peltigera collina*. Av moser ble det bl.a. funnet heimose *Anastrepta orcadensis*, fettmose *Aneura pinguis*, skortejuvmose *Anoetangium aestivum*, gullhårmose *Breutelia chrysocoma* (mye), pelssåtemose *Campylopus atrovirens*, kammose *Ctenidium molluscum*, fleinljåmose *Dicranodontium denudatum*, dronningmose *Hookeria lucens*, skyggehusmose *Hylocomiastrum umbratum*, grannkrekemose *Lepidozia pearsonii*, kysttornemose *Mnium hornum*, rødmsulingmose *Mylia taylorii*, krusfagermose *Plagiomnium undulatum*, kystjammemose *Plagiothecium undulatum*, kysturnemose *Rhabdoweisia crispata*, blodnøkkemose *Sarmentypnum sarmentosum*, spriketormose *Sphagnum squarrosum* og firtannmose *Tetraphis pellucida*. Av sopp ble det funnet jordtunge *Geoglossum starbaeckii* i gras- og urterik lauvskogsbotn.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virka lite påvirka i seinere tid.

Fremmede arter: Ingen ble observert.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt. Fysiske inngrep er uheldig og bør unngås.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er ett av mange kryptogamrike nordvendte berg i kommunen.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi det er nordvendte kystberg med noen typiske tilknyttede arter.

25 Otrøya: Bendsetdalen

IID: (NY)
Posisjon: LQ 9097 5700
Hovednaturtype: Rasmark, berg og kantkratt
Naturtype(r): B04 nordvendte kystberg og blokkmark
Utforming(er): B0403 moserik fjellheitutforming
Verdi: B (viktig)
Undersøkt: 28.09.2012, JBJ
Avgrensningspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 14.12.2012, basert på eget feltarbeid 28.09.2012, etter oppdrag fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langt inne i Bendsetdalen på nordsida av Otrøya, i nordskråningene nordøst for Bendsetvatnet. Den grenser til nakne berg og fjellhei med mindre stabilt fuktig lokalklima på alle kanter. Berggrunnen består av diorittisk til granittisk gneis og migmatitt (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i lavalpin vegetasjonssone (LA) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h). Avgrensinga er basert på GPS-målinger og ortofoto og er trolig bedre enn 20 meter, men er likevel litt skjønnsmessig mot områder rundt med mindre stabilt fuktig lokalklima. Her er avgrensinga basert på artsfunn, terrengform og helningsretning.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er hovedsakelig nordvendte kystberg og blokkmark i en blanding av glissen bjørkeskog og kystfjellhei. Det er vegetasjonsfattige berg i mosaikk med fjellhei, rasmark med bregner og høgstauder, samt noen rike sig. I nordlige deler er det også litt glissen fjellbjørkeskog. Av tre- og buskslag ble det notert bjørk (mest lave småtrær og busker), einer, rogn, svartvier og ørevier.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. bergmjølke, bjørnebrodd, blårapp, duskmyrull, dvergjamne, enghumbleblom, fjelljamne, fjelltistel, geitsvingel, grønnstarr, gulsildre, gulstarr, heisiv, heistarr, hundekvein, kattefot, klokkelyng, loppestarr, melbær, rome, smørtelg, sumphaukeskjegg, svarttopp, teiebær. Av moser ble det bl.a. funnet heimose *Anastrepta orcadensis*, småstylte *Bazzania tricrenata*, storstylte *Bazzania trilobata*, pelssåtemose *Campylopus atrovirens*, kammose *Ctenidium molluscum*, kystlommemose *Fissidens dubius*, dronningmose *Hookeria lucens*, grannkrekemose *Lepidozia pearsonii*, rødmuslingmose *Mylia taylorii*, kystjammemose *Plagiothecium undulatum*, blodnøkkemose *Sarmentypnum sarmentosum*, prakttvebladose *Scapania ornithopodioides* (flere punktforekomster), rødmakkemose *Scorpidium revolvens* og storhoggtann *Tritomaria quinqueidentata*.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virka lite påvirka i seinere tid.

Fremmede arter: Ingen ble observert.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt. Fysiske inngrep er uheldig og bør unngås.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er ett av mange kryptogamrike nordvendte berg i kommunen.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi det er nordvendte kystberg med noen typiske tilknyttede arter.

26 Otrøya: Holten

IID:	(NY)
Posisjon:	LQ 9372 5877
Hovednaturtype:	Skog
Naturtype(r):	F01 rik edellauvskog
Utforming(er):	F0103 rikt hasselkratt
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt:	17.09.2012, JBJ
Avgrensningspresisjon:	<20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 14.12.2012, basert på eget feltarbeid 17.09.2012, etter oppdrag fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på sørøstsida av en rygg som heter Holten like sør for Sundsbø på Otrøya. Den grenser til steinur i nedre deler og mer artsfattig bjørkedominert skog på de andre sidene. Berggrunnen består hovedsakelig av diorittisk til granittisk gneis og migmatitt (www.ngu.no). Løsmassene består trolig mest av rasmateriale.

Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonssesksjon, humid underseksjon (O3h). Avgrensinga er basert på GPS-målinger og ortofoto og er trolig bedre enn 20 meter, men det er litt skjønnsmessig mot mer bjørkedominert skog (med spredt hassel) i nordøst og sørvest.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er hovedsakelig rik edellauvskog med en del hassel og bjørk. Det finnes også litt åpen steinur innenfor lokaliteten.

Vegetasjonen er dominert av hasselskog med lågurtvegetasjon i bunnen, men det er også overganger mot svak lågurtskog, høgstaudeskog mm. Av tre- og buskslag ble det notert bjørk (stammediameter opptil 40 cm), einer, gråor, hassel, hegg, kjøtttype, korsved, osp, rogn og selje.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. breiflangre, gjøkesyre, hengeaks, hundekveke, jordnøtt, korsved, kratthumleblom, krattlodnegrass, krattmjølke, lundrapp, markjordbær, myske, raggtelg, revebjelle, sanikel, skogfiol, skogsalat, skogsvinerot, stankstorkenebb, storfrytle, sumphaukeskjegg, svartburkne, trollurt og vivendel. Av lav ble det bl.a. funnet lungenever *Lobaria pulmonaria*.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virka lite påvirka i seinere tid.

Fremmede arter: Ingen ble observert.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt. Treslagskifte er uheldig og bør unngås.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av mange hasseldominerte edellauvskoger i kommunen.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi det er en rik edellauvskog med noen typiske tilknyttede arter.

27 Otrøya: Løneslia under Rognkallheia

IID: BN00020672

Posisjon: LQ 9354 5776

Hovednaturtype: Rasmark, berg og kantkratt

Naturtype(r): B04 nordvendte kystberg og blokkmark

Utforming(er): B0402 sørlig, oseanisk moseutforming

Verdi: B (viktig)

Undersøkt: 15.10.2003, Kristian Hassel & JBJ (Jordal 2005), 29.11.2012, JBJ

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 14.12.2012, basert på eget feltarbeid 15.10.2003 (sammen med Kristian Hassel, Jordal 2005), og 29.11.2012, etter oppdrag fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger mellom Solholmen og Sundsbø på Otrøya, i bukta nord for Nautneset (tidligere kalt N for Nautneset). Den grenser til berg, fjellhei og bjørkeskog med mindre stabilt lokalklima. Berggrunnen består av diorittisk til granittisk gneis og migmatitt (www.ngu.no). Løsmassene består av rasmateriale og morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonssesksjon, humid underseksjon (O3h). Avgrensinga er basert på GPS-målinger og ortofoto og er trolig bedre enn 20 meter, men er litt skjønnsmessig mot områder rundt med mindre stabilt fuktig lokalklima. Her er avgrensinga basert på artsfunn, terrengform og helningsretning. Ny avgrensing 2012 går lenger opp mot fjellet.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er hovedsakelig nordvendte kystberg og blokkmark i en blanding av glissen blåbær-småbregneskog dominert av bjørk og bregnerik skog, men også overganger mot svak lågurtskog. I sør finnes en del berghamrer

med bergknaus/bergflatevegetasjon og litt rasmark og i vest kysthei opp mot fjellet. Viktigst er det fuktige miljøet som gir grunnlag for enkelte noe kravfulle mosearter. Av tre- og buskslag ble det notert bjørk, einer og gråor.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. dvergjamne, enghumbleblom, gulsildre, heistarr, jordnøtt, krattlodnegras, myske, rabbesiv, skogkarse, småengkall, småtveblad, storfrytle, svarttopp, trollurt og tveskjeggveronika. Av moser ble det bl.a. funnet kystsotmose *Andreaea alpina*, fettmose *Aneura pinguis*, ryemose *Antitrichia curtipendula*, småstylte *Bazzania tricrenata*, piggrådsmose *Blepharostoma trichophyllum*, broddglefsemose *Cephalozia bicuspidata*, kammose *Ctenidium molluscum*, halsbyllskortemose *Cynodontium strumiferum*, fleinljåmose *Dicranodontium denudatum*, vingemose *Douinia ovata*, stridfauskemose *Herzogiella striatella*, dronningmose *Hookeria lucens*, skyggehusmose *Hylocomiastrum umbratum*, sprikesleivmose *Jungermannia obovata*, sigdfrostmose *Kiaeria falcata*, grannkrekemose *Lepidozia pearsonii*, kysttornemose *Mnium hornum*, rødmsulingemose *Mylia taylorii*, blodnøkkemose *Sarmentypnum sarmentosum*, kysttvebladsmose *Scapania gracilis*, fjordtvebladsmose *Scapania nemorea*, spriketormose *Sphagnum squarrosum* og storhoggtann *Tritomaria quinquentata*. Flere av disse er suboseaniske og noe kravfulle. Av lav ble det m.a. funnet lungenever, kystgrønnever og lodnevrenge.

Bruk, tilstand og påvirkning: Riksvei i nedkant, trolig noe hogst og beiting tidligere.

Lokaliteten virka lite påverka i seinere tid.

Fremmede arter: Ingen ble observert.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt, det er ikke heldig med hogst inntil berget. Man bør unngå treslagskifte.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er ett av mange kryptogamrike nordvendte berg i kommunen.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi det er en lokalitet med nordvendte kystberg med noen typiske tilknyttede arter, særlig av oseaniske mosearter.

28 Otrøya: Solholmen

IID:	(NY)
Posisjon:	LQ 9421 5594
Hovednaturtype:	Skog
Naturtype(r):	F01 rik edellauvskog
Utforming(er):	F0103 rikt hasselkratt
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt:	17.09.2012, JBJ
Avgrensingspresisjon:	<20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 14.12.2012, basert på eget feltarbeid 17.09.2012, etter oppdrag fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger vest for Solholmen ferjekai på Otrøya, i ei sørøstvendt helling. Den grenser til dyrka mark i nedre del og mer artsfattig lauvskog på de andre sidene. Berggrunnen består av diorittisk til granittisk gneis og migmatitt (www.ngu.no). Løsmassene består dels av morene (sand, grus og stein) og dels av rasmateriale. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h). Avgrensinga er basert på GPS-målinger og ortofoto og er trolig bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er hovedsakelig rik edellauvskog med en del hassel. Vegetasjonen er dominert av lågurtvegetasjon i bunnen, men det er også overganger mot svak lågurtskog, høgstaudeskog mm. Av tre- og buskslag ble det notert alm

(NT, stammediameter opptil 30 cm), bjørk, einer, furu, gråor, hassel, osp og selje. Stedvis er det en del alm, ellers dominerer hassel, bjørk og osp.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. blåknapp, breiflangre, hengeaks, jonsokkoll, jordnøtt, knollerteknapp, krattlodnegras, krattmjølke, lundrapp, markjordbær, raggtelg, revebjelle, sanikel, skogfiol, skogsvinerot, stankstorkenebb, storfrytle, svartburkne, svarterteknapp og tveskjeggveronika. Av lav, moser og sopp på alm ble det bl.a. funnet vanlig blåfjelllav *Degelia plumbea*, lodnevrenge *Nephroma resupinatum*, stiftfjelllav *Parmeliella triptophylla*, almeteppepose *Porella platyphylla* og blå barkhette *Mycena pseudocorticola*.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virka lite påvirka i seinere tid.

Fremmede arter: Ingen ble observert.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt. Treslagskifte bør unngås.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av mange hasseldominerte edellauvskoger i kommunen.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi det er en rik edellauvskog med noen typiske tilknyttede arter.

BILDER

Alle foto er fra befaringer i 2012 og er tatt av John Bjarne Jordal.



2 Utsida av Dryna har kystlynghei som for tiden ikke beites her i sørvestre deler ved Storsteinvika.



2 Utsida av Dryna i nord har større arealer med kystlynghei og myr som beites av utegangarsau.



4 Drynahellaren ved Drynaskardet på Dryna er en nordvendt bergkløft (gammel brenningshule) med mange oseaniske arter og veldig fuktig lokalklima.



6 På sørsida av Midøya mellom Oksvollneset og Søberg ligger et åpent område med kystlynghei nedenfor veien.



7 Ved Ørnekula på øst- og sørøstsida av Midøya ligger et større lyngheiområde som ikke beites.



7 I lyngheiene ved Ørnekula ble det funnet en god del gullhårrose mellom lyngen, et sterkt oseanisk trekk som ikke er registrert nord for Midsund kommune.



8 Midøya: Storvik-Hamneset. Et av de største lyngheiområdene i kommunen ligger på utsida av Midøya. Området beites ikke og gror sakte igjen. Ellers forekommer sitkagranplantinger som begynner å spre seg.



9 Midøya: Hellarmyra-Vølen, et større, gjengroende område med kystlynghei på nordvestsida av Midøya.



10 Bjørnøya ved nordspissen av Midøya er ei øy som er landfast på fjære sjø. Dette er en lysåpen men gjengroende kystlynghei som kunne vært beitet.



11 Strekninga Årnes-Juvika vest for Klauset på sørvestsida av Otrøya har fortsatt åpne områder med kystlynghei og litt myr, men området gror igjen.



12 Indre del av Uglvik havn har fortsatt intakte strandenger.



13 Ved Uglvik ligger et større område med olivinberg, noe som er sjelden i landssammenheng, her fra sørlige del av olivinområdet.



14 Uglvika, nordlige del. Området er noe redusert og delt i to som følge av boligbygging.



15 Ved Raknes ligger et av kommunens største lyngheiområder, som i dag ikke beites i likhet med de fleste andre heiområdene i kommunen. En del av arealet utgjøres av myr som i dette dalsøkket (Velteløken).



16 Ved Tangen nordvest på Otrøya ligger kommunens kanskje største sammenhengende myrområde. På bildet ses torvkanter som er spor etter tidligere torvtekt. Lokalnnavnet Torvemyrane vitner om den betydninga dette området hadde tidligere.



17 Sørvest for Holsvatnet ligger en nordvendt dal vest for Skarshaugen med fuktig lokalklima og flere oseaniske arter. Her er det en fosseeng ved en liten foss.



18 Djupdalen nordøst for Rakvågen, ei nordvendt kløft med fuktig lokalklima og gode bestander av hinnebregne og flere oseaniske mosearter.



18 Djupdalen nordøst for Rakvågen, her finnes store matter av hinnebregne på berget.



19 Ved Lyngstad nordøst for Rakvåg ble det kartlagt ei gjengroende eng med noen indikatorer på lite gjødsling naturbeitemark, bl.a. blåklokke. Trolig har denne vært dyrka en gang og kanskje gjødsling.



20 Ræstad: vestsida av Storhaugen. Her ligger ei lita nordvendt kløft med gode bestander av hinnebregne og flere oseaniske moserarter.



21 Kvenndalen i Ræstaddalen har viktige områder for oseaniske moser i de nordvendte vegetasjonskledde knausene til venstre i bildet.



21 Ræstad: Kvenndalen, voksested for prakttvebladmose *Scapania ornithopodioides* i vegetasjonskledd steinur.



22 Innerst (lengst sør) i Ræstaddalen ligger et nordvendt knauslandskap hvor oseaniske (kysttilknyttede) moser trives i fukthei og berg, bl.a. prakttvebladmose.



22 Ræstaddalen, her sprer sitkagran seg i de nordvendte fuktheiene.



23 Bendset ved elva, et beiteområde mellom veien og sjøen som beites av sau.



24 Bendsetdalen nord, her finnes nordvendte småberg i bjørkeskog, med gode bestander av flere kystbundne arter.



25 Bendsetdalen, her ble det funnet gode bestander av dronningmose, *Hookeria lucens*, som er en kysttilknyttet (oseanisk) moseart.



25 Bendsetdalen, her finnes - som i Ræstaddalen - et nordvendt knauslandskap hvor oseaniske (kysttilknyttede) moser trives i fukthei og berg, bl.a. prakttvebladmose.



26 Holten like sør for Sundsbø har en ganske artsrik, sørøstvendt hasselskog, med bl.a. breiflangre og andre kravfulle arter.



28 Ved Solholmen finnes en liten edellauvskog med noe alm og hassel i nærheten av den øverste dyrkamarka.

KILDER

- Artsdatabanken 2012a. Artsportalen. <http://www.artsportalen.artsdatabanken.no/> Sitert 01.02.2011.
- Artsdatabanken 2012b. Artskart. <http://artskart.artsdatabanken.no/> Sitert 01.02.2011.
- Direktoratet for naturforvaltning 2007. DN-håndbok nr. 13, 2. utgave. Tilgjengelig på <http://www.naturforvaltning.no/archive/attachments/02/123/Hndbo001.pdf>
- Direktoratet for naturforvaltning 2011. Faggrunnlag for kystlynghei - med sikte på utvelging til utvalgt naturtype. Faggrunnlag for trua arter og naturtyper i Norge. DN-rapport nr. x-2011. 188 s.
- Direktoratet for naturforvaltning 2012. Naturbase. <http://dnweb12.dirnat.no/nbinnsyn/>
- Fremstad, E. 1997. Vegetasjonstyper i Norge. NINA Temahefte 12. 279 s.
- Fremstad, E. & Moen, A. (red.) 2001. Truete vegetasjonstyper i Norge. NTNU rapport botanisk serie 2001-4, 231 s.
- Fremstad, E., Aarrestad, P.A. & Skogen, A. 1991. Kystlynghei på Vestlandet og i Trøndelag. Naturtype og vegetasjon i fare. NINA Utredning 029: 1-172.
- Holten, J.I., Frisvoll, A.A. & Aune, E.I. 1986. Havstrand i Møre og Romsdal. Lokalitetsbeskrivelser. Økoforsk rapport 1986: 3A. 184 s.
- GisLink 2012. Kartportal. Tilgjengelig på <http://www.gislink.no/gislink/>
- Gulden, G., Bendiksen, E., Brandrud, T.E., Hofton, T.H., Sivertsen, S. & Smith, O. 2011. Norske soppnavn. 4. utgave. Norges sopp- og nyttevekstforbund. 218 s.
- Halvorsen, R., Andersen, T., Blom, H.H., Elvebakk, A., Elven, R., Erikstad, L., Gaarder, G., Moen, A., Mortensen, P.B., Norderhaug, A., Nygaard, K., Thorsnes, T. & Ødegaard, F. 2009. Naturtyper i Norge (NiN) versjon 1.0 (<http://www.naturtyper.artsdatabanken.no/>)
- Jordal, J.B. 2005. Kartlegging av naturtyper i Midsund kommune. Ressurssenteret i Tingvoll, rapport nr. 2-2005. 83 s.
- Kaland, P.E. & Kvamme, M. 2011. Kystlyngheiene i Norge - kunnskapsstatus og beskrivelse av 23 referanseområder. Vedlegg 2 s. 63-187 I: Direktoratet for naturforvaltning. Faggrunnlag for kystlynghei - med sikte på utvelging til utvalgt naturtype. Faggrunnlag for trua arter og naturtyper i Norge. DN-rapport nr. x-2011.
- Kålås, J.A., Viken, Å., Henriksen, S. & Skjelseth, S. (red.) 2010. Norsk rødliste for arter 2010. Artsdatabanken, Norway.
- Lid, J. & Lid, D.T. 2005. Norsk flora. 7. utgave ved Reidar Elven. Det Norske Samlaget, Oslo. 1230 s.
- Lindgaard, A. & Henriksen, S. (red.) 2011. Norsk rødliste for naturtyper 2011. Artsdatabanken, Trondheim.
- Moen, A. 1998. Vegetasjon. Nasjonalatlas for Norge. Statens kartverk, Hønefoss. 199 s.

ARTSLISTER

Plantelister

Lokalitetene er sortert etter stigende lokalitetsnummer. Planteartene er sortert alfabetisk etter bokmålsnavn.

2 Dryna utside,

kystlynghei
bjørk
bjørneskjegg
blokkebær
blåbær
blåklukke
blåknapp
blåtopp
buskfuru
duskmyrull
einer
engkvein
engsoleie
fjellmarikåpe
flekkmarihand
fugletelg
furu
geitsvingel
gulaks
gullris
heisiv
heistarr
hengeving
hinnebrege
hundekvein
hvitveis
klokkelyng
knappsiv
knegras
kornstarr
kranskonvall
krattlodnegras
krekling
kystmyrklegg
melbær
myrfiol
myrtistel
myrøyentrøst
rogn
rome
rundsoldogg
rypebær
røsslyng
sisselrot
sitkagran
skogburkne
skogsnelle
skogstjerne
skrubbar
slåttestarr
smyle
smørtelg
stjernestarr
storfrytle
sølvbunke
tepperot
tettegras
torvmyrull
tyttebær
ørevier

3 Dryna: ved Dryna, hasselskog

bjønnekam
bjørk
blåbær
blåknapp
einer
einstape
engsoleie
engsyre
gaukesyre
gran
gulaks
gullris
hassel
hengjeaks
hengjeveng
hundegras
hårfrytle
jordnøtt
kjøtnype
krattlodnegras
krattmjølke
kusymre
kvitbladtistel
kvitsymre
liljekonvall
lækjeveronika
løvetann
markjordbær
mjøduert
osp
ramslauk
rogn
sisselrot
skogburkne
skogfiol
skogstjerne
skogstorkenebb
smyle
stankstorkenebb
storfrytle
stormarimjelle
stortviblad
sølvbunke
tepperot
tviskjeggveronika
tytebær
tågebær
vanleg arve
vendelrot
vivendel
vårkål

4 Drynahellaren, brenningshule

bjørk
bjørnekam
bleikstarr
blåbær
blåklukke
blåknapp
buskfuru
einer

engkvein
engsoleie
engsyre
firkantperikum
fjellmarikåpe
gjøkesyre
gulaks
gullris
hassel
hegg
heisiv
heistarr
hengeving
hestespreng
hinnebrege
jordnøtt
kranskonvall
krattmjølke
krypssoleie
lusegras
parkslirekne
raggtelg
rogn
rosenrot
rødsvingel
røsslyng
sauetelg
selje
skjørlok
skogburkne
skogfaks
skogkarse
skogstjerneblom
skogstorkenebb
smyle
tettegras
trollurt
turt
vendelrot

5 Midøya: Ørnetuehaugen, kystlynghei

bjørk
bjørneskjegg
blåknapp
blåtopp
duskmyrull
einer
furu
geitsvingel
heiblåfjær
heisiv
heistarr
hundekvein
klokkelyng
knappsiv
kornstarr
krypsiv
kystmyrklegg
lusegras
rogn
rome
rundsoldogg
ryllsiv

røsslyng
skogsiv
småengkall
stjernestarr
særbustarr
tepperot
ørevier

6 Midøya: Oks- vollneset øst, kystlynghei

amerikamjølke
bjørk
bjørnekam
bjørneskjegg
blåknapp
blåkoll
blåtopp
bringeber
duskmyrull
dvergjamne
einer
engkvein
englodnegras
engrapp
engsoleie
engstarr
engsyre
fagerperikum
finnskjegg
flekkmarihand
furu
geitsvingel
gjøkesyre
grøftsoleie
gulaks
heifrytle
heisiv
heistarr
hengeving
hundegras
hvitkløver
kjøtnype
klokkelyng
knappsiv
knereverumpe
kornstarr
kystmyrklegg
legeveronika
loppestarr
myrtistel
platanlønn
pors
rogn
rome
ryllsiv
rødkløver
rødsvingel
røsslyng
selje
sitkagran
skogburkne
skogsnelle
slåttestarr
smalkjempe

smørtelg
stjernestarr
strandør
svartknoppurt
særbustarr
tettegras
tiriltunge
tveskjeggveronika
vendelrot
vivendel

7 Midøya: Ørnekula, kystlynghei

bergfuru
bjørk
bjørnebrodd
bjørnekam
bjørneskjegg
blåklukke
blåknapp
bråtestarr
duskmyrull
dvergjamne
einer
engstarr
fagerperikum
finnskjegg
fjellmarikåpe
flekkmarihand
furu
geitsvingel
grønnstarr
gulsildre
heisiv
heistarr
hundekvein
kattefot
klokkelyng
knappsiv
knegras
kornstarr
krekling
loppestarr
lusegras
melbær
pors
rogn
røsslyng
skogfiol
smyle
stjernestarr
svartknoppurt
særbustarr
tepperot
tettegras
tyttebær
øyentrøst-art

9 Midøya: Hellar- myra-Vølen, kystlynghei

bjørk
blåknapp
blåtopp

buskfuru
duskmyrull
einer
flekkmarihand
geitsvingel
heistarr
klokkelyng
knappsiv
kornstarr
loppestarr
myrtistel
rogn
rome
ryllsiv
røsslyng
skogstjerne
sløkke
slåttestarr
stjernestarr
særbustarr
tepperot
vendelrot

10 Bjørnøya v/Midøya, kystlynghei

bjørk
bjørnekam
bjørneskjegg
blokkebær
blåbær
bråtestarr
einer
engkvein
englodnegras
engsyre
furu
geitsvingel
gjøkesyre
heisiv
heistarr
klokkelyng
knappsiv
knegras
kornstarr
krekling
knegras
komstarr
krekling
kystbergknapp
melbær
platanlønn
rogn
rome
røsslyng
sisselrot
sitkagran
skogburkne
skogstjerne
skrubbar
sløkke
slåttestarr
smyle
stjernestarr
strandør
torvmyrull
tyttebær
vendelrot

vivendel

11 Otrøya: Juvika-Årneset,

kystlynghei

bjørk
bjørnekam
bjørneskjegg
blokkebær
blåbær
blåknapp
blåtopp
duskmyrull
einer
einstape
engkvein
flekkmarihand
furu
geitsvingel
hassel
heisiv
heistarr
kjøtttype
klokkelyng
knappsiv
knegras
kornstarr
krekling
kystmyrklegg
lusegras
melbær
pors
rogn
rome
rødsvingel
røsslyng
skogstjerne
slåttestarr
smyle
smørtelg
stjernestarr
storfrytle
særbustarr
sølvbunke
tepperot
tettegras
tiriltunge
tyttebær
vivendel

12 Otrøya: Uglvikhamna, strandeng

arve
engkvein
englodnegras
engsvingel
fjærekoll
fjæresauløk
fuglevikke
føllblom
gåsemure
havbendel
hvitkløver
krypkvein
kveke
løvetann
raigras
rødkløver
rødsvingel
saltsiv
sløke
smalkjempe
strandkjeks
strandkjempe
strandkryp

taresaltgras
tiriltunge
øyentrøst-art

13 Otrøya: Uglvika sør, olivinmark

arve
bergfuru
bjørk
blankburkne
blåklukke
blåknapp
blåtopp
einer
engfiol
engkvein
engkvein
finnskjegg
fjærekoll
fugletelg
furu
geitsvingel
grønnstarr
gulaks
hengeaks
hårfrytle
jåblom
klokkelyng
knegras
knoppsmåarve
kornstarr
krekling
loppestarr
melbær
mjørdurt
rogn
rundbelg
ryllsiv
rynkerose
rødsvingel
røsslyng
saltsiv
selje
skogburkne
skogstorkenebb
sløke
slåttestarr
smalkjempe
smyle
småengkall
strandkjempe
svartburkne
teiebær
tepperot
tiriltunge

14 Otrøya: Uglvika nord, olivinmark

bjørk
bergfuru
blokkebær
blåklukke
blåknapp
blåtopp
einer
engfiol
engfrytle
enghumleblom
englodnegras
engrapp
engsmelle
fagerperikum
fjærekoll
flekkmarihand
fuglevikke
furu

grønnstarr
gulaks
hårfrytle
jåblom
kjerteløyentrøst
knoppsmåarve
kornstarr
krekling
krypkvein
liljekonvall
melbær
mjørdurt
rogn
rundbelg
rødsvingel
røsslyng
saltsiv
skogstorkenebb
sløke
slåttestarr
smalkjempe
smyle
småengkall
småsi vaks
strandkjempe
teiebær
tepperot
tiriltunge
tunsmåarve
tyttebær

16 Otrøya: Tangen, Torvemyrane, kystmyr

bjørk
bjørnekam
bjørneskjegg
blokkebær
blåknapp
duskmyrull
einer
flekkmarihand
furu
geitsvingel
gran
grønnstarr
heisiv
heistarr
hundekvein
klokkelyng
knappsiv
kornstarr
krekling
loppestarr
lusegras
myrsauløk
myrtistel
rogn
rome
rundsoldogg
røsslyng
sitkagran
skogburkne
skogsnelle
skogstjerne
slåttestarr
stjernestarr
tepperot
tettegras
torvmyrull
tyttebær
åkersnelle

17 Otrøya: Skarshaugen vest,

nordvendte

kystberg
bjørk
bjørnekam
blåbær
blåklukke
blåknapp
blåtopp
bringebær
einer
einstape
enghumleblom
firkantperikum
fjellmarikåpe
fugletelg
furu
geittelg
gjøkesyre
gullris
hassel
heistarr
hengeving
hvitbladtistel
kjøtttype
krattlodnegras
krekling
linna
mjørdurt
myrfiol
ormetelg
platanlønn
raggtelg
rogn
rosenrot
røsslyng
skjørlok
skogfiol
skogstjerne
skogstorkenebb
sløke
smyle
smørtelg
storfrytle
svartopp
sølvbunke
teiebær
tepperot
tettegras
trollurt
tyttebær
vendelrot
vivendel

18 Otrøya: Djupdalen, nordvendte

kystberg
bjørnekam
blåbær
blåklukke
blåknapp
einer
engsyre
fugletelg
geitrams
geitsvingel
gjøkesyre
gullris
hassel
heistarr
hengeaks
hengeving
hinnebregne
kranskonvall
krattlodnegras

lundrapp
lusegras
rogn
rød jonsokblom
røsslyng
sauetelg
selje
sisselrot
skogburkne
skogstjerne
skogstorkenebb
skogsvingel
skrubbær
smyle
stankstorkenebb
storfrytle
sølvbunke
tepperot
tettegras
trollurt
turt
tyttebær
vendelrot
vivendel

19 Otrøya: Lyngstad, naturbeitemark

arve
bjørk
blåbær
blåklukke
blåknapp
bringebær
einer
engkvein
englodnegras
engrapp
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
føllblom
geitsvingel
groblad
gulaks
gullris
hanekam
heistarr
hvitkløver
høymol
jordnøtt
kjøtttype
knappsiv
krattlodnegras
krattmjølke
krekling
krypsoleie
myrfiol
myrtistel
ormetelg
rogn
rome
ryllik
rødkløver
rødsvingel
røsslyng
sitkagran
skogburkne
skogmarihand
skrubbær
sløke
slåttestarr
smyle
småengkall
stjernestarr
storfrytle

sølvbunke
tepperot
timotei
tyttebær
øyentrøst-art

20 Otrøya: Storhaugen vest, nordvendte

kystberg
bjørk
bjørnekam
blåbær
blåklukke
blåknapp
blårapp
einer
enghumleblom
fjellmarikåpe
fugletelg
geitsvingel
gjøkesyre
gullris
hassel
hengeving
hinnebregne
krattmjølke
krekling
rogn
røsslyng
sauetelg
selje
sisselrot
skogburkne
skogkarse
skogstorkenebb
skrubbær
storfrytle
sumphaukeskjegg
tepperot
trollurt

21 Otrøya: Kvenndalen, nordvendte

kystberg
bjørk
bjørnekam
bjørneskjegg
blokkebær
blåbær
blåklukke
blåknapp
blålyng
blårapp
dvergjamne
einer
engfrytle
enghumleblom
engsoleie
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
fjellburkne
fjellgulaks
fjellmarikåpe
fjellsmelle
fjelltistel
fugletelg
gjøkesyre
gullris
gulildre
harerug
heisiv
heistarr
hengeving

hestespreng	hengeving	blåknapp	blårapp	gjøkesyre	lusegras
krekling	hestespreng	blårapp	duskmyrull	gråor	myrfiol
kvann	kornstarr	blåtopp	dvergbjørk	gulaks	myske
loppestarr	krekling	einer	dvergjanne	gullris	ormetelg
lusegras	loppestarr	enghumleblom	einer	hassel	rabbesiv
marikåpe	lusegras	engkvein	enghumleblom	hegg	revebjelle
mjødurt	marikåpe	engsoleie	engkvein	hengeaks	rogn
molte	mjødurt	firkantperikum	engkvein	hengeving	røsslyng
musøre	molte	fjellmarikåpe	finnskjegg	hundekveke	skogkarse
myrfiol	musøre	fjelltistel	fjellgulaks	hvitveis	smyle
myrtistel	myk kråkefot	fugletelg	fjelljamne	jordnøtt	smørtelg
rabbesiv	myrfiol	geitsvingel	fjellmarikåpe	kjøtttype	småengkall
revebjelle	rabbesiv	gjerdevikke	fjelltistel	korsved	småtviblad
rogn	rogn	grønnstarr	flekkmarihand	krattthumleblom	storfrytle
rosenrot	rome	gulaks	geitsvingel	krattlodnegras	svarttopp
rødsvingel	rosenrot	gullris	greplyng	krattmjølke	tepperot
røsslyng	rødsildre	gulsildre	grønnstarr	legeveronika	tettegras
sauetelg	rødsvingel	heistarr	gulsildre	lundrapp	trollurt
setergråurt	røsslyng	hengeving	gulstarr	markjordbær	tsveskjeggveronika
skogfiol	sauetelg	heisiv	heisiv	mjødurt	tågebær
skogrørkvein	sitkagran	kjøtttype	heistarr	myske	
skogsnelle	skogburkne	kornstarr	hengeving	nikkevintergrønn	28 Otrøya:
skogstjerneblom	skogfiol	krattmjølke	hundekvein	ormetelg	Solholmen,
skogstorkenebb	skogstorkenebb	legeveronika	hvitlyng	osp	edellauvskog
skrubbar	skrubbar	linnaea	kattefot	raggtelg	alm
smyle	smyle	loppestarr	klokkelyng	revebjelle	bjørk
smørtelg	smørtelg	lusegras	krekling	rogn	bjørnekam
småengkall	stivstarr	løvetann	loppestarr	sanikel	blåbær
stjernesildre	stjernesildre	marikåpe	lusegras	selje	blåklukke
storfrytle	storfrytle	mjødurt	løvetann	sisselrot	blåknapp
sumphaukeskjegg	stri kråkefot	myrtistel	marikåpe	skogburkne	breiflangre
svartstarr	svarttopp	nikkevintergrønn	melbær	skogfiol	einer
svarttopp	sølvbunke	ormetelg	mjødurt	skogfiol	engfrytle
sølvbunke	sølvvier	rabbesiv	musøre	skogsalat	fugletelg
tepperot	teiebær	rogn	myrfiol	skogstjerne	furu
tettegras	tepperot	rosenrot	myrtistel	skogstorkenebb	gråor
turt	trillingsiv	rødsvingel	rogn	skogsvinerot	hassel
vendelrot	tyttebær	røsslyng	rome	stankstorkenebb	hengeaks
		skogburkne	rosenrot	storfrytle	hengeving
22 Otrøya:	23 Otrøya: Bendset	skogfiol	rypebær	sumphaukeskjegg	hundegras
Ræstadvatnet sør,	ved elva,	skogmarihand	røsslyng	svartburkne	hårfrytle
nordvendte	naturbeitemark	skogstorkenebb	skogsnelle	sølvbunke	jonsokkoll
kystberg	bjørk	skogvikke	slåtestarr	trollurt	jordnøtt
arve	einer	sløke	smyle	tyttebær	knollertechnapp
bjørk	engkvein	smyle	smørtelg	vendelrot	krattlodnegras
bjørnebrodd	engrapp	smørtelg	stivstarr	vivendel	krattmjølke
bjørnekam	engsyre	småengkall	stjernesildre		linnaea
bjørneskjegg	gjøkesyre	stjernesildre	sumphaukeskjegg	27 Otrøya: Løneslia	lundrapp
blokkebær	gulaks	stjernestarr	svarttopp	under	markjordbær
blåbær	knappsiv	storfrytle	svartvier	Rognkallheia,	mjødurt
blåklukke	krattlodnegras	sumphaukeskjegg	sveltstarr	nordvendte	ormetelg
blåknapp	myrfiol	svarttopp	sølvbunke	kystberg	osp
blåtopp	myrtistel	svartvier	teiebær	bjørk	perlevintergrønn
duskmyrull	revebjelle	sølvbunke	tepperot	bjørnekam	raggtelg
dvergjanne	rogn	teiebær	tettegras	blåbær	revebjelle
einer	rødsvingel	tepperot	trådsiv	blåklukke	sanikel
engfrytle	sitkagran	tettegras	tyttebær	blåknapp	selje
enghumleblom	sløke	tyttebær	ørevier	blåtopp	sisselrot
engkvein	smyle			dvergjanne	skogfiol
engsyre	storfrytle	25 Otrøya: Bend-	26 Otrøya: Holten,	einer	skogsvinerot
finnskjegg	sølvbunke	setdalen,	edellauvskog	enghumleblom	smyle
firkantperikum	tepperot	nordvendte	bjørk	engkvein	stankstorkenebb
fjellgulaks		kystberg	bleikstarr	engsyre	storfrytle
fjellmarikåpe		bergmjølke	blåbær	firkantperikum	svartburkne
fjellsyre		bjørk	blåklukke	fjellmarikåpe	svarterteknapp
fjelltistel		bjørnebrodd	breiflangre	gaukesyre	sølvbunke
geitsvingel		bjørnekam	bringebær	gjerdevikke	tsveskjeggveronika
grønnstarr		bjørneskjegg	einer	gråor	vendelrot
gulsildre		blokkebær	engkvein	gulsildre	
gulstarr		blåbær	engsoleie	heistorr	
harerug		blåklukke	fugletelg	jordnøtt	
heistarr		blålyng	gjerdevikke	krattlodnegras	

Kryptogamer

Lokalitetene er sortert etter stigende lokalitetsnummer. Artene er sortert alfabetisk etter organismegruppe og latinsk navn. Lokalitetsnummer=0 betyr at den ikke er beskrevet som naturtypelokalitet.

2 Dryna utside, kystlynghei

M <i>Breutelia chrysocoma</i>	gullhårmose
M <i>Campylopus atrovirens</i>	pelssåtemose

4 Drynahellaren, brenningshule

L <i>Normandina pulchella</i>	muslinglav
L <i>Peltigera collina</i>	kystårenever
M <i>Amphidium mougeotii</i>	bergpolstermose
M <i>Anoetangium aestivum</i>	skortejuvmose
M <i>Apometzgeria pubescens</i>	skjerfmose
M <i>Bartramia ithyphylla</i>	stivkulemose
M <i>Bazzania trilobata</i>	storstylte
M <i>Breutelia chrysocoma</i>	gullhårmose
M <i>Campylopus atrovirens</i>	pelssåtemose
M <i>Conocephalum salebrosum</i>	bergkrokodillemose
M <i>Ctenidium molluscum</i>	kammose
M <i>Diplophyllum albicans</i>	stripefoldmose
M <i>Fissidens osmundoides</i>	stivlommemose
M <i>Hylocomiastrum umbratum</i>	skyggehusmose
M <i>Hylocomium splendens</i>	etasjemose
M <i>Isoetecium myosuroides</i>	musehalemose
M <i>Mnium hornum</i>	kysttornemose
M <i>Mylia taylorii</i>	rødmuslingmose
M <i>Plagiomnium undulatum</i>	krusfagermose
M <i>Plagiothecium undulatum</i>	kystjammemose
M <i>Rhytidiadelphus loreus</i>	kystkransmose
S <i>Hemimycena crispula</i>	hårvranghette

6 Midøya: Oksvollneset øst, kystlynghei

M <i>Breutelia chrysocoma</i>	gullhårmose
M <i>Campylopus atrovirens</i>	pelssåtemose
M <i>Scorpidium revolvens</i>	rødmakkmose

7 Midøya: Ramberget, kystlynghei

M <i>Aneura pinguis</i>	fettmose
M <i>Breutelia chrysocoma</i>	gullhårmose
M <i>Campylopus atrovirens</i>	pelssåtemose

9 Midøya: Hellarmyra-Vølen, kystlynghei

M <i>Aulacomnium palustre</i>	myrfiltmose
-------------------------------	-------------

11 Otrøya: Juvika-Årneset, kystlynghei

M <i>Campylopus atrovirens</i>	pelssåtemose
--------------------------------	--------------

13 Uglvika sør, olivinmark

M <i>Tortella tortuosa</i>	putevrिमose
----------------------------	-------------

14 Uglvika nord, olivinmark

M <i>Tortella tortuosa</i>	putevrिमose
----------------------------	-------------

16 Otrøya: Tangen, Torvemyrane, kystmyr

L <i>Cladonia arbuscula</i>	lys reinlav
L <i>Cladonia uncialis</i>	piggjav
M <i>Racomitrium lanuginosum</i>	heigråmose

17 Otrøya: Skarshaugen vest, bjørkeskog/ berg

M <i>Anastrepta orcadensis</i>	heimose
M <i>Bazzania trilobata</i>	storstylte
M <i>Breutelia chrysocoma</i>	gullhårmose
M <i>Campylopus atrovirens</i>	pelssåtemose
M <i>Dicranodontium denudatum</i>	fleinljåmose
M <i>Hookeria lucens</i>	dronningmose
M <i>Hylocomium splendens</i>	etasjemose
M <i>Mylia taylorii</i>	rødmuslingmose
M <i>Rhytidiadelphus loreus</i>	kystkransmose
M <i>Sphagnum squarrosum</i>	spriketormose

18 Otrøya: Djupdalen, nordvendte kystberg

L <i>Lobaria pulmonaria</i>	lungenever
L <i>Racodium rupestre</i>	lodnelav
M <i>Anastrepta orcadensis</i>	heimose

M <i>Anastrophyllum minutum</i>	tråddraugmose
M <i>Bazzania tricrenata</i>	småstylte
M <i>Blepharostoma trichophyllum</i>	piggtrådsmose
M <i>Breutelia chrysocoma</i>	gullhårmose
M <i>Campylopus atrovirens</i>	pelssåtemose
M <i>Dicranodontium denudatum</i>	fleinljåmose
M <i>Diplophyllum albicans</i>	stripefoldmose
M <i>Douinia ovata</i>	vingemose
M <i>Hylocomiastrum umbratum</i>	skyggehusmose
M <i>Hylocomium splendens</i>	etasjemose
M <i>Hypnum cupressiforme</i>	matteflette
M <i>Isoetecium myosuroides</i>	musehalemose
M <i>Lepidozia pearsonii</i>	grannkrekemose
M <i>Marsupella emarginata</i>	mattehutremose
M <i>Mnium hornum</i>	kysttornemose
M <i>Mylia taylorii</i>	rødmuslingmose
M <i>Plagiothecium undulatum</i>	kystjammemose
M <i>Racomitrium lanuginosum</i>	heigråmose
M <i>Rhytidiadelphus loreus</i>	kystkransmose
M <i>Scapania gracilis</i>	kysttvebladsmose
M <i>Tetraphis pellucida</i>	firtannmose

20 Otrøya: Storhaugen vest, nordvendte kystberg

L <i>Protopannaria pezizoides</i>	skålfiltlav
M <i>Amphidium mougeotii</i>	bergpolstermose
M <i>Bazzania tricrenata</i>	småstylte
M <i>Breutelia chrysocoma</i>	gullhårmose
M <i>Campylopus atrovirens</i>	pelssåtemose
M <i>Diplophyllum albicans</i>	stripefoldmose
M <i>Hylocomiastrum umbratum</i>	skyggehusmose
M <i>Lepidozia pearsonii</i>	grannkrekemose
M <i>Mnium hornum</i>	kysttornemose

21 Otrøya: Kvenndalen, nordvendte kystberg

L <i>Peltigera britannica</i>	kystgrønnever
M <i>Anastrepta orcadensis</i>	heimose
M <i>Anoetangium aestivum</i>	skortejuvmose
M <i>Bazzania tricrenata</i>	småstylte
M <i>Blepharostoma trichophyllum</i>	piggtrådsmose
M <i>Ctenidium molluscum</i>	kammose
M <i>Dicranodontium denudatum</i>	fleinljåmose
M <i>Fissidens adianthoides</i>	saglommemose
M <i>Hookeria lucens</i>	dronningmose
M <i>Hylocomiastrum umbratum</i>	skyggehusmose
M <i>Lepidozia pearsonii</i>	grannkrekemose
M <i>Mylia taylorii</i>	rødmuslingmose
M <i>Plagiochila porelloides</i>	berghinnemose
M <i>Plagiothecium undulatum</i>	kystjammemose
M <i>Radula complanata</i>	krinsflatmose
M <i>Sarmentypnum sarmentosum</i>	blødnøkkemose
M <i>Scapania ornithopodioides</i>	prakttvebladsmose
M <i>Sphagnum squarrosum</i>	spriketormose

22 Otrøya: Ræstadvatnet sør, nordvendte kystberg

L <i>Cladonia arbuscula</i>	lys reinlav
M <i>Anastrepta orcadensis</i>	heimose
M <i>Aulacomnium palustre</i>	myrfiltmose
M <i>Bazzania tricrenata</i>	småstylte
M <i>Campylopus atrovirens</i>	pelssåtemose
M <i>Ctenidium molluscum</i>	kammose
M <i>Hylocomium splendens</i>	etasjemose
M <i>Lepidozia pearsonii</i>	grannkrekemose
M <i>Marsupella emarginata</i>	mattehutremose
M <i>Mnium hornum</i>	kysttornemose
M <i>Mylia taylorii</i>	rødmuslingmose
M <i>Plagiochila asplenioides</i>	praktinnemose
M <i>Plagiothecium undulatum</i>	kystjammemose
M <i>Ptilium crista-castrensis</i>	fjærmose
M <i>Racomitrium lanuginosum</i>	heigråmose

M *Rhytidiadelphus loreus* kystkransmose
M *Sarmentypnum sarmentosum* blodnøkkemose
M *Scapania ornithopodioides* prakttvebladmose
M *Tritomaria quinquedentata* storhoggtann

23 Otrøya: Bendset ved elva, naturbeitemark

S *Clavulinopsis laeticolor* rødgul småkøllesopp

24 Otrøya: Bendsetdalen nord, nordvendte kystberg

L *Peltigera britannica* kystgrønnever
L *Peltigera collina* kystårenever
M *Anastrepta orcadensis* heimose
M *Aneura pinguis* fettmose
M *Anoetangium aestivum* skortejuvmose
M *Bartramia ithyphylla* stivkulemose
M *Blepharostoma trichophyllum* piggrådsmose
M *Blindia acuta* rødmesigmose
M *Breutelia chrysocoma* gullhårmose
M *Calypogeia muelleriana* sumpflak
M *Campylopus atrovirens* pelssåtemose
M *Ctenidium molluscum* kammose
M *Dicranodontium denudatum* fleinljamose
M *Diplophyllum albicans* stripefoldmose
M *Hookeria lucens* dronningmose
M *Hylocomiastrum umbratum* skyggehhusmose
M *Hylocomium splendens* etasjemose
M *Lepidozia pearsonii* grannkrekemose
M *Lophocolea bidentata* totannblonde
M *Marsupella emarginata* mattehutremose
M *Mnium hornum* kysttornemose
M *Mylia taylorii* rødmuslingmose
M *Plagiochila asplenioides* prakthinnemose
M *Plagiochila porelloides* berghinnemose
M *Plagiomnium undulatum* krusfagermose
M *Plagiothecium undulatum* kystjammemose
M *Ptilium crista-castrensis* fjærmose
M *Radula complanata* krinsflatmose
M *Rhabdoweisia crispata* kysturnemose
M *Rhizomnium punctatum* bekkerundmose
M *Rhytidiadelphus loreus* kystkransmose
M *Sarmentypnum sarmentosum* blodnøkkemose
M *Sphagnum squarrosum* spriketorvmose
M *Tetraphis pellucida* firtanmose
S *Geoglossum starbaeckii* jordtunge

25 Otrøya: Bendsetdalen, nordvendte kystberg

L *Cladonia arbuscula* lys reinlav
M *Anastrepta orcadensis* heimose
M *Aulacomnium palustre* myrfiltmose
M *Bazzania tricrenata* småstylte
M *Bazzania trilobata* storstylte
M *Campylopus atrovirens* pelssåtemose
M *Ctenidium molluscum* kammose
M *Diplophyllum albicans* stripefoldmose
M *Fissidens dubius* kystlommemose
M *Hookeria lucens* dronningmose

M *Hylocomium splendens* etasjemose
M *Lepidozia pearsonii* grannkrekemose
M *Marsupella emarginata* mattehutremose
M *Mylia taylorii* rødmuslingmose
M *Plagiothecium undulatum* kystjammemose
M *Racomitrium lanuginosum* heigråmose
M *Rhytidiadelphus loreus* kystkransmose
M *Sarmentypnum sarmentosum* blodnøkkemose
M *Scapania ornithopodioides* prakttvebladmose
M *Scorpidium revolvens* rødmakkemose
M *Tritomaria quinquedentata* storhoggtann

26 Otrøya: Holten, edellauvskog

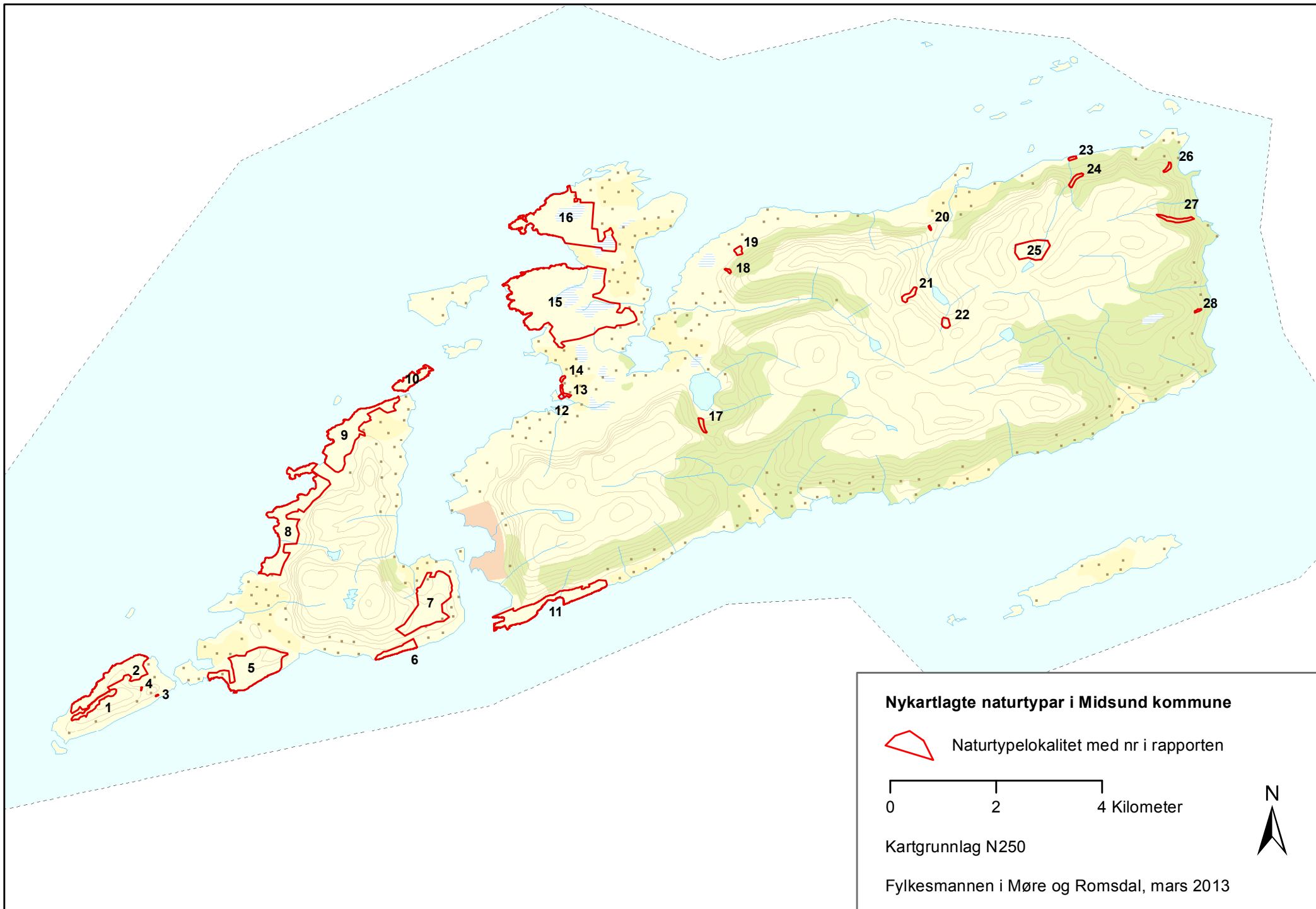
L *Lobaria pulmonaria* lungenever
S *Inocybe geophylla* silketrevlesopp

27 Otrøya: under Rognkallheia, nordvendte kystberg

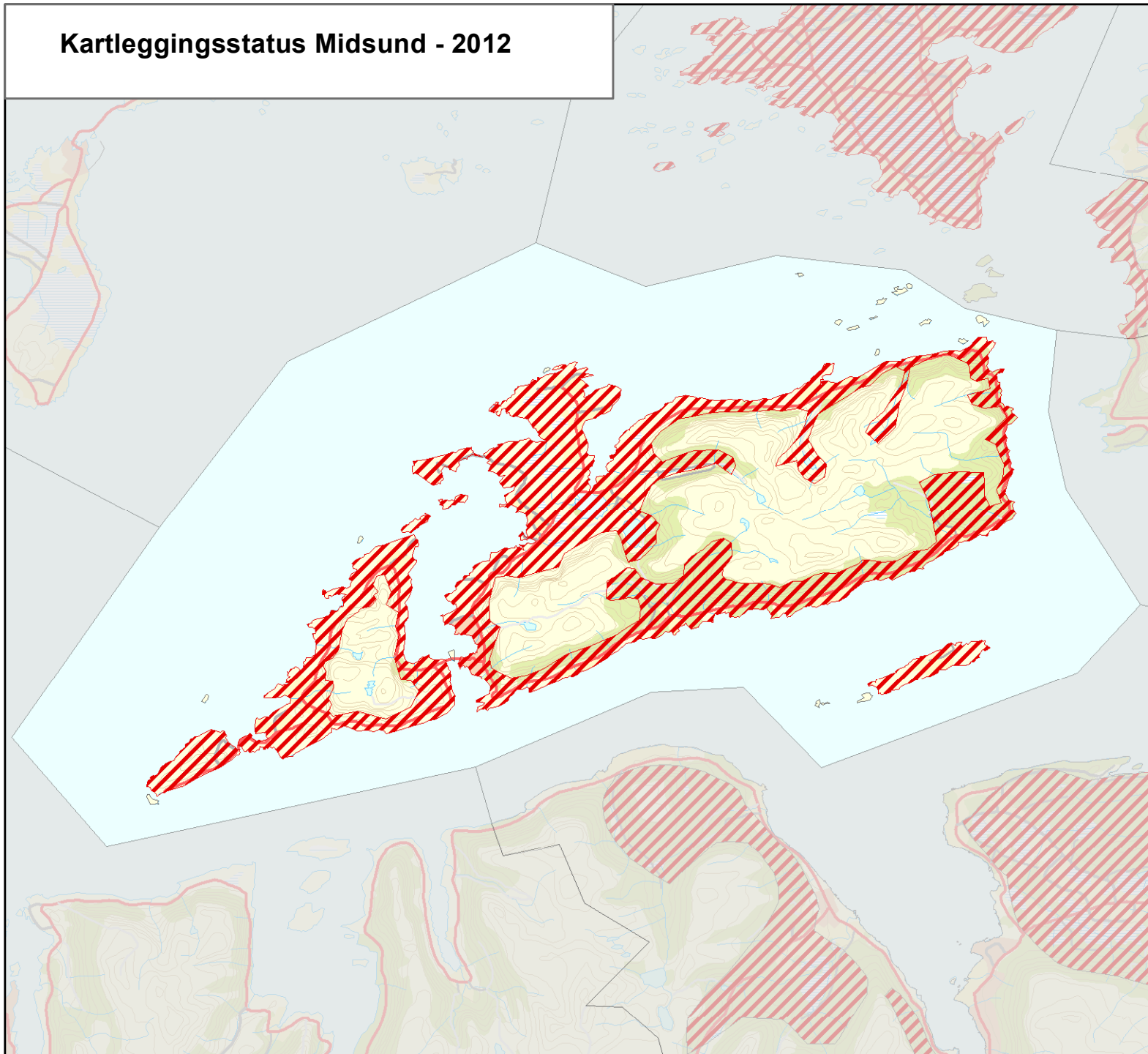
L *Nephroma parile* grynvrengte
M *Andreaea alpina* kystsotmose
M *Aneura pinguis* fettmose
M *Bazzania tricrenata* småstylte
M *Blepharostoma trichophyllum* piggrådsmose
M *Cephalozia bicuspidata* broddglefsemose
M *Ctenidium molluscum* kammose
M *Dicranodontium denudatum* fleinljamose
M *Diplophyllum albicans* stripefoldmose
M *Fissidens osmundoides* stivlommemose
M *Hookeria lucens* dronningmose
M *Kurzia sylvatica* trefingermose
M *Lepidozia pearsonii* grannkrekemose
M *Lophocolea bidentata* tobladblonde
M *Marsupella emarginata* mattehutremose
M *Mylia taylorii* rødmuslingmose
M *Pellia epiphylla* flikvårmose
M *Radula complanata* krinsflatmose
M *Rhizomnium punctatum* bekkerundmose
M *Sarmentypnum sarmentosum* blodnøkkemose
M *Scapania gracilis* kysttvebladmose
M *Scapania undulata* bekketvebladmose
M *Tritomaria quinquedentata* storhoggtann

28 Otrøya: Solholmen, edellauvskog

L *Degelia plumbea* vanlig blåfiltlav
L *Nephroma resupinatum* lodnevrenge
L *Parmeliella triptophylla* stiftfiltlav
L *Ramalina farinacea* barkragg
M *Frullania dilatata* hjelmlærermose
M *Homalothecium sericeum* krypsilkemose
M *Hypnum cupressiforme* matteflette
M *Isothecium myosuroides* musehalemose
M *Plagiochila asplenioides* prakthinnemose
M *Plagiomnium cuspidatum* broddfagermose
M *Porella platyphylla* almeteppe
M *Radula complanata* krinsflatmose
S *Mycena pseudocorticola* blå barkhette



Kartleggingsstatus Midsund - 2012



Teiknforklaring

-  **Godt undersøkt**
-  **Delvis undersøkt**
-  **Ikkje undersøkt**

Godt undersøkt

Tilstrekkeleg som grunnlag for ei konsekvensutgreiing eller anna planutgreiing

Delvis undersøkt

Ein vesentleg del av A- og B-lokalitetane er kartlagt

Ikkje undersøkt

Ingen kunnskap om A- og B-lokalitetar

0 2 4 Kilometer

